

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Sklenářem v hlavním líčení konaném dne 31. 01. 2024 v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný [REDACTED], nar. [REDACTED] v [REDACTED], realitní makléř, trvale bytem [REDACTED], k doručování do datové schránky ID: [REDACTED],

je vinen, že

jako jednatel společnosti [REDACTED] (v období od 30. 07. 2013 do 01. 10. 2019 [REDACTED]), IČ [REDACTED], se sídlem [REDACTED], v pozici dlužníka, s úmyslem získat pro sebe neoprávněný finanční prospěch ve formě finančního úvěru, vědom si nepříznivé finanční situace společnosti, jakožto i neuhraněných předchozích závazků společnosti, tedy s vědomím, že nebude moci svým závazkům dostát, pod záminkou financování potřeb svého podniku,

dne **31. 01. 2013** v Českých Budějovicích, Nám. Švabinského 961/10, v Restauraci a penzionu U Maxe, uzavřel s [REDACTED], nar. [REDACTED], jako věřitelem, "*Smlouvu o úvěru*" ve výši 500 000 Kč se splatností cca půl roku, na základě které odeslal [REDACTED] ze svého bankovního účtu číslo [REDACTED], vedeného u České spořitelny, a.s. na bankovní účet číslo [REDACTED], vedený u Raiffeisenbank a.s., jehož jediným majitelem a disponentem byl [REDACTED], dne 31. 01. 2013, částku ve výši **200 000 Kč**, dne 01. 02. 2013 částku ve výši **200 000 Kč** a dne 04. 02. 2013 částku ve výši **100 000 Kč**,

dne **22. 04. 2013** v Českých Budějovicích, Nám. Švabinského 961/10, v Restauraci a penzionu U Maxe uzavřel s [REDACTED], nar. [REDACTED], jako věřitelem, "*Smlouvu o úvěru*" ve výši 100 000 Kč se splatností cca půl roku, na základě které [REDACTED] odeslal dne 22. 04. 2013 ze svého bankovního účtu číslo [REDACTED], vedeného u České

spořitelny, a.s. na bankovní účet číslo [REDACTED], vedený u Raiffeisenbank a.s., jehož zakladatelkou a disponentkou byla [REDACTED], nar. [REDACTED], a druhým disponentem byl [REDACTED], částku ve výši 100 000 Kč,

přičemž [REDACTED] [REDACTED] tyto finanční prostředky na financování potřeb společnosti [REDACTED]. nepoužil a nezavedl je do účetnictví společnosti, dne 04. 02. 2013 z účtu číslo [REDACTED] převedl vylákanou částku 232 000 Kč na protiúčet [REDACTED], vedený u Komerční banky a.s., jehož majitelem je [REDACTED], nar. [REDACTED], a provedl hotovostní výběr ve výši 236 000 Kč v Karlových Varech, dne 21. 03. 2013 převedl částku 150 000 Kč na protiúčet číslo [REDACTED], dále dne 24. 04. 2013 z účtu číslo [REDACTED] převedl vylákanou částku 100 000 Kč na protiúčet číslo [REDACTED],

následně v přesně nezjištěné době okolo splatnosti prvního úvěru informoval [REDACTED] o finančních problémech a nemožnosti včasné úhrady úvěru, kdy jej požádal o prodloužení splatnosti obou úvěrů a nabídl mu záruku ve formě zástavy akcií, s čímž [REDACTED] souhlasil, na základě čehož došlo na stejném místě k fyzické likvidaci obou úvěrových smluv, které nahradil novými,

a to "Smlouvou o úvěru a smlouvou o zřízení zástavního práva" datovanou ke dni 31. 01. 2013 na částku ve výši 500 000 Kč se splatností ke dni 31. 01. 2015, kdy pohledávku zajistil zástavním právem k 8 kusům kmenových akcií společnosti [REDACTED] IČO [REDACTED], se sídlem [REDACTED], v hodnotě jedné akcie 50 000 Kč, série: A, emise 24. 11. 2011, označených čísly 33 až 40, znějící na jméno [REDACTED], emitovaných jako nekótované cenné papíry v listinné podobě,

a "Smlouvou o úvěru a smlouvou o zřízení zástavního práva", datovanou ke dni 22. 04. 2013 na částku ve výši 100 000 Kč se splatností ke dni 22. 10. 2013, kdy pohledávku zajistil zástavním právem ke 3 kusům kmenových akcií společnosti [REDACTED] IČO [REDACTED], v hodnotě jedné akcie 50 000 Kč, série: A, emise 24. 11. 2011, označených čísly 30 až 32, znějící na jméno [REDACTED], emitovaných jako nekótované cenné papíry v listinné podobě,

přičemž předmětné akcie již dne 28. 02. 2013 zastavil věřiteli společnosti [REDACTED] IČO [REDACTED], se sídlem [REDACTED], za dlužníka společnost [REDACTED] tudíž s nimi nemohl disponovat a [REDACTED] předal jejich duplikáty,

dne 22. 10. 2013 v Českých Budějovicích došlo na základě žádosti [REDACTED] k sepsání "Dodatku ke smlouvě" ze dne 22. 4. 2013 na základě, kterého byla doba splatnosti druhého úvěru prodloužena do 22. 03. 2014, úvěry v době splatnosti ani do současné doby neuhradil, čímž způsobil poškozenému [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], nar. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], škodu ve výši nejméně 600 000 Kč,

tedy

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

čímž spáchal

přechin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

a odsuzuje se

podle § 206 odst. 3, § 43 odst. 2 tr. zákoníku za tento přečin a sbíhající se přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku, pro který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Svitavách ze dne 09. 09. 2022, č.j. 3T 28/2022-440, jenž nabyl právní moci dnem 01. 02. 2023 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice ze dne 01. 02. 2023, č.j. 14To 406/2022-472, k **souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) roků**.

Podle § 82 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřená povinnost**, aby během zkušební doby podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku **se ruší** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Svitavách ze dne 09. 09. 2022, č.j. 3T 28/2022-440, jenž nabyl právní moci dnem 01. 02. 2023 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice ze dne 01. 02. 2023, č.j. 14To 406/2022-472, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. za použití § 3079 odst. 1 obč. zákoníku a § 135 odst. 2, § 194 odst. 6 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013, se obžalovanému ukládá, aby poškozenému [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE] nahradil škodu ve výši **600 000 Kč** (šest set tisíc korun českých).

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

- 1 Po provedeném dokazování v rámci hlavního líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je podrobně uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.
- 2 **Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení vypovídal pouze ke svým osobním poměrům.** Ke svým osobním poměrům uvedl, že je k trvalému pobytu hlášen na adrese [REDAKCE], [REDAKCE]. Fakticky se zdržuje na adrese [REDAKCE]. Je kontaktní na telefonu č. [REDAKCE] a má zřízenou datovou schránku. Je rozvedený, má vyživovací povinnost k jedné zletilé studující dceři ve věku 19 let, má stanovenou výživné 4 000 Kč měsíčně. Jeho zdravotní stav je přiměřený věku, má problémy s pohybovým aparátem. Po psychické stránce je nyní v pořádku, v minulosti navštěvoval asi 6 měsíců psychoterapeuta. Není závislý na alkoholu, drogách ani hazardních hrách. Finanční prostředky k obživě získává jako prokurista jiné společnosti, zároveň částečně jako realitní makléř, v průměru má příjem 40 000 Kč měsíčně čistého. Exekuce má z roku 2014 kvůli společnosti [REDAKCE] v řádech milionů, vznikly v roce 2014. V minulosti byl soudně trestán dvakrát, jednou kvůli [REDAKCE], podruhé v podstatě proto, že podepsal smlouvu na základě plné moci při prodeji jedné nemovitosti. Ta druhá věc je věc u Okresního soudu v Svitavách. Aktuálně není trestně stíhán v žádné jiné neskončené trestní věci. Jinak obžalovaný využil svého zákonného práva a odmítl k věci samé vypovídat. V rámci svého vyjádření k podané obžalobě připustil, že si od poškozeného [REDAKCE] zapůjčil jako fyzická osoba celkem 600 000 Kč, popřel však podvodný úmysl. Soud podle § 207 odst. 2 tr.ř. nečetl protokol o výslechu obviněného [REDAKCE] z přípravného řízení, neboť ani zde se k věci samé nijak blíže nevyjádřil a toliko popřel, že by sdělené obvinění mělo reálný základ. Připustil pouze (stejně jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

ve svém vyjádření k obžalobě), že si jako fyzická osoba od pošk. ■■■■■ půjčil celkem 600 000 Kč. Protože obviněný v přípravném řízení k věci neuvedl nic víc, než co uvedl v řízení před soudem, bylo by čtení protokolu o jeho výslechu podle § 207 odst. 2 tr.ř. nadbytečné.

- 3 **Svěddek – poškozený** ■■■■■ v hlavním líčení vypověděl, že projednávaná záležitost se odehrála zhruba před 10 lety, takže si nejspíše nebude všechno pamatovat. Komunikace s panem ■■■■■ byla zhruba od roku 2012, kdy vyšel inzerát v Českobudějovickém deníku, kde pan ■■■■■ sháněl peníze pro firmu zhruba ve výši milion korun s výhodným úrokem. Poškozený se s panem ■■■■■ sešel v roce 2012 v restauraci U Maxe v Českých Budějovicích. Pan ■■■■■ mu vysvětlil, proč peníze potřebuje, že potřebuje rozjet firmu ohledně cyklo komponentů, ukázal mu časopis VELO, tam byl o něm článek, potom byl v Hospodářských novinách. Svědek to vyhodnotil jako slibné a na základě těchto informací souhlasil s tím, že sepišou smlouvu a že firmě úvěr poskytnou. Smlouvu musel sepsat právník, aby to bylo všechno v pořádku. Byly sepsány smlouvy a všechno probíhalo tak, jak mělo. Poškozený obžalovanému zaslal peníze na účty, které mu obžalovaný označil. Celkem se jednalo o částku 600 000 Kč. Ve smlouvě byl uveden termín splatnosti, obžalovaný mu však oznámil e-mailem a také telefonicky, že jsou finanční problémy, a požádal o odložení termínu splatnosti. Tak se dohodli a splatnost úvěrů byla posunuta. Za nějaký čas mu pan ■■■■■ zase sdělil, že jsou opět nějaké komplikace, že se mu nedaří, že kupoval drahý software a že nemůže zaplatit programátory atd., takže se potom uzavřel dodatek ke smlouvě v roce 2013 s tím, že všechno zaplatí do března 2014. Poškozený chápal, že mohou nastat problémy s placením, proto souhlasil s odkladem splatnosti. Pan ■■■■■ sám navrhl, že jednotlivé úvěrové smlouvy budou úročeny p.a. 15 % a téměř pravidelně mu posílal tabulky, kde uváděl celkovou dlužnou částku. Úvěry splaceny nebyly (ve sjednaném termínu splatnosti ani později), poškozený obžalovaného všemožně upomínal prostřednictvím e-mailů, na které obžalovaný nejprve reagoval, nakonec však komunikaci ukončil s tím, že se poškozený má obrátit na jeho právníka. V tom okamžiku poškozený začal tušit problém, následně to nahlásil na policii a podal trestní oznámení na pana ■■■■■. Informace o obžalovaném a jeho firmě svědek čerpal pouze z informací a podkladů, které mu dal k dispozici sám obžalovaný, žádný další vlastní průzkum svědek neprováděl, ba ani do obchodního rejstříku nenahlédl. Smlouvy o úvěru byly zpracované advokátní kanceláří, obžalovaný mu „jako důkaz solidnosti“ dal do zástavy akcie - bylo jich asi jedenáct o jmenovité hodnotě 50 000 Kč. První smlouva byla uzavřena 31. 01. 2013, byla uzavřena v písemné podobě, byl tam podpis pana ■■■■■, podepsali jí v té restauraci U Maxe. Tato smlouva již fyzicky neexistuje, protože pan ■■■■■ přišel s tím, že nemůže splácet a že se musí vyhotovit smlouvy nové a potom přišel ten dodatek. Ta smlouva z 31. 01. 2013 fyzicky existovala na papíře. V ní byl uveden jako dlužník firma ■■■■■. Poškozený měl peníze poskytnout převodem na účet, což také učinil - vzhledem k transakčním limitům na svém účtu to posílal natříkrát. Číslo účtu, na které měl peníze poslat, bylo v té smlouvě. Byl přesvědčen, že to byl účet společnosti, ale neprověřoval to. U sjednání této smlouvy nebyl nikdo jiný než poškozený a obžalovaný. Obžalovaný smlouvu podepsal před zraky poškozeného. Kromě podpisu tam bylo razítko ■■■■■. Mezi první a druhou smlouvou probíhala pravidelně komunikace mezi poškozeným a obžalovaným ■■■■■. Pokud jde o tu druhou smlouvu, tak obžalovaný ■■■■■ říkal, že připravuje další software, že ještě nemá vyřízený úvěr u banky a že by potřeboval další peníze půjčit, tuším, že chtěl 300 000 Kč Poškozený mu řekl, že může poskytnout sto tisíc. Proto se uzavřela druhá smlouva. Datum uzavření druhé smlouvy 22. 04. 2013 odpovídá skutečnosti. Ten den, co se dohodli, poškozený poslal peníze. Pokud jde o to, jak ta smlouva vznikla, poškozený se s obžalovaným sešel v restauraci U Maxe, obžalovaný přinesl připravenou smlouvu. Byla to smlouva, na základě které měl poškozený poskytnout 100 000 Kč, jako dlužník tam byla uvedena firma a bylo tam razítko a podpis. Byla to stejná firma jako u první úvěrové smlouvy. Podmínky byly naprosto stejné jako u první smlouvy, splatnost taky do půl roku od uzavření smlouvy. Peníze poslal převodem na účet, který byl uveden na smlouvě. Pohledávka z druhé smlouvy byla zajištěna tím, že mu dal obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

11 akcií v hodnotě 550 000 Kč, 11 ks po 50 000 Kč. Ta druhá smlouva se nedochovala, ty smlouvy byly zrušeny a byly nahrazeny smlouvami, které předložil na policii. Svědek nikdy předtím neviděl listinnou akcii, plně důvěřoval obžalovanému, že jsou to pravé akcie. Neověřoval si předtím ani potom, co je společnost [REDAKCE] zač, stále jednal v důvěře v solidnost a korektnost obžalovaného. Z takto poskytnutých finančních prostředků nedostal poškozený nic nazpět. Poškozený s obžalovaným průběžně komunikoval telefonicky, SMS zprávami a i e-mailem – na upomínky a urgencye poškozeného reagoval obžalovaný informacemi o svých osobních a pracovních problémech, o tom, že byl vykraden apod. Zpočátku mu obžalovaný dle dohody zasilal také účetní závěrky. Jakmile nastala splatnost úvěru, tak přestaly závěrky a začaly informace o problémech. Sešli se s obžalovaným zase v restauraci U Maxe, tam mu obžalovaný vysvětloval, že jsou problémy, že něco dokupovali, že přibrali zaměstnance apod. Přesvědčoval poškozeného, aby byl trpělivý, že mu to všechno splatí do koruny. Tu záležitost poškozený následně předložil až v roce 2022 státnímu orgánu podáním trestního oznámení. Pokud jde o likvidaci těch starých smluv a jejich výměnu za nové, stalo se tak na žádost obžalovaného. Za každou starou smlouvu byla vyhotovena nová listina označená stejně, se stejnou částkou, se stejnými procenty, bylo tam pouze změněno datum splatnosti, jinak všechno bylo původní. Konečné datum splatnosti bylo 22. 03. 2014. Na tu společnost, za kterou jednal obžalovaný, poškozený nepodal žalobu o zaplacení. Poškozený neměl z minulosti žádné zkušenosti týkající se práva, smluv, závazků, cenných papírů apod. Nekonzultoval to nikdy s právníkem kromě toho, kdy vyhledal právní pomoc za účelem sepsání trestního oznámení. Pokud jde o podpis [REDAKCE], ten se už na smlouvě nacházel – poškozený nezjišťoval, kdo je [REDAKCE].

- 4 **Svědék** [REDAKCE] v hlavním líčení vypovídal. Úvodem své výpovědi předeslal, že jde o záležitosti cca 10 let staré, což není bez vlivu na jeho schopnost vybavit si detaily všech zájmových právních úkonů a transakcí. Po předložení smlouvy o úvěru a smlouvy o zřízení zástavního práva na č.l. 66-69 spisu vyloučil, že by některý z podpisů na této listině byl jeho pravým podpisem. K autentičnosti firemního razítka [REDAKCE] na této smlouvě nebyl s to se vyjádřit. Není mu známo, zda firemní razítka byla číslována. Svědek se dále obecně vyjádřil k projektu [REDAKCE] a ke své roli v tomto projektu - [REDAKCE] založil pan [REDAKCE]. Projekt měl spojit cyklistické obchody a umožnit jim získávat lepší ceny od dodavatelů. Společnost [REDAKCE] kde svědek zastával funkci manažera finančního odboru, do společnosti [REDAKCE] vstoupila tím, že koupila 50 % podíl [REDAKCE] která vlastnila [REDAKCE] a svědek [REDAKCE] tam byl dosazen jako druhý člen statutárního orgánu. Jako pojistka investora bylo sjednáno, že všechno nad 300 000 Kč musí podepsat oba spolu. Běžný denní provoz zajišťoval pan [REDAKCE]. Pokud jde o finanční situaci společnosti [REDAKCE] v době, kdy s ní svědek [REDAKCE] měl co do činění, tak začátkem roku 2013 se začaly objevovat nějaké podezřelé věci. Bylo zjištěno, že [REDAKCE] [REDAKCE] nezískala všechny pravdivé informace o stavu společnosti a vůbec o tom, jak ta společnost funguje, což vedlo k hloubkové kontrole, kdy zjistili stav té společnosti. Někdy na jaře či v létě 2013 jsme vyhodnotili, že by obě společnosti měly na sebe vyhlásit insolvenční. Pan [REDAKCE] nesouhlasil s tou insolvenční a ty společnosti si od [REDAKCE] zase odkoupil nazpět. Pan [REDAKCE] v době, kdy byl svědek [REDAKCE] jednatelem, neměl jeho souhlas k uzavření jakékoliv úvěrové smlouvy. Když by o něj požádal, tak by ho nedostal. [REDAKCE] získal 50 % listinných akcií [REDAKCE]. Akcie patřící obž. [REDAKCE] byly v zástavě pro [REDAKCE] do doby, než prodali projekt [REDAKCE] zpět panu [REDAKCE]. Po dobu, kdy [REDAKCE] byl kapitálově angažován v [REDAKCE], tak akcie neopustily trezor [REDAKCE], těch 50 % určitě ne. Informace, které [REDAKCE] dostával od obžalovaného o chodu a hospodaření [REDAKCE] nebyly úplně pravdivé, byly tam věci navíc, které tam být neměly. Evidence o stavu jmění společnosti [REDAKCE] na první pohled vyvolávaly dojem aktivity té společnosti, ale při hlubší prověrce a ověření pravdivosti či nepravdivosti účetních dokladů se pohled změnil z dobrého hodnocení na insolvenční. Jednoznačné signály o tom, že by společnost [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

█ měla požádat o insolvenční, byly k dispozici již počátkem roku 2013. Pan █ po seznámení s názorem █ o vhodnosti insolvence odkoupil od █ celý projekt █ zpět. Svědek si již nepamatuje, kolik █ za celý projekt zaplatil a kolik obdržel zpět. Svědek od roku 2014 ve společnosti █. nepůsobí. K zastaveným akciím společnosti █ si svědek již podrobnější informace nevybavil.

- 5 **Svědék** █ v hlavním líčení vypověděl, že v roce 2011 byl společníkem společnosti, která zakládala a prodávala tzv. ready-made společnosti, což jsou společnosti, které se prodávají prázdné v podstatě za tím účelem, že klienti si je koupí a pak na ně začnou podnikat a vyvíjet nějakou činnost. Společnost █ (*pozn.: s následně změněnou obchodní formou na █ a poté na █*) byla jednou z takových společností. Před prodejem klientovi společnost nevyvíjela žádnou činnost. Svědkovi není známo, co se s touto společností dělo dále po jejím převodu na klienta. Prodej společnosti █ koncovému zákazníkovi svědek osobně neadministroval, nemá k němu tudíž detailnější informace.
- 6 **Svědčyně** █ v hlavním líčení vypověděla, že pracuje jako účetní od roku 2005. Setkala se v souvislosti se svou pracovní činností s názvem █. a se jménem █ Pan █ potřeboval pomoci s účetními operacemi, ale bylo to spíše k firmě █. Ke společnosti █ připravovala pouze podklady pro insolvenčního správce někdy v srpnu nebo září 2013. Podklady pro účetnictví jí dodával pan █ v Karlových Varech, kde měl kancelář. Jméno █ svědkyni nic neříká. █ je bývalá manželka pana █. Svědkyně se domnívá, že jí také █ občas mohla dovézt doklady do účetnictví. Pokud jde o podklady, které obdržela, již si nepamatuje, zda byly v odpovídající kvalitě. Pokud jde o hospodářskou kondici společnosti, svědkyně se k ní nedokázala jednoznačně vyjádřit, žádné informace k ní už archivované nemá. Neví, kdo vedl účetnictví předtím, než je začala zpracovávat ona. Jméno █ jí něco říká, to byla účetní, od níž si přebírala účetnictví firmy █. Pokud jde o to, jak to předání účetnictví probíhalo, tak myslí, že u █ byla v kanceláři a převzala si je u ní.
- 7 Soud dále podle § 213 odst. 1 tr.ř. v hlavním líčení provedl **listinné důkazy**.
- 8 Na č.l. 54-55 spisu je založeno písemné trestní oznámení poškozeného █ – to soud uvádí toliko v zájmu úplnosti, když současně konstatuje, že písemné trestní oznámení nemohlo být jako listinný důkaz provedeno (*k důvodům srov. stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu, publikované pod č. 1/2019 Sb. rozh. tr.*)
- 9 Na č.l. 58-60 je založena listina označená jako „*Byznys plán – Vize 2015*“. Jde o listinu, v níž jsou obsáhle vylíčeny podnikatelské záměry █ a █. Tuto listinu předložil obžalovaný poškozenému.
- 10 Na č.l. 61 se nachází kopie novinového článku ze dne 12. 01. 2012, v němž je zachycen obsah rozhovoru s obžalovaným, kde obžalovaný prezentoval své podnikatelské plány v oblasti služeb pro cyklisty.
- 11 Na č.l. 62 je založena kopie článku z Hospodářských novin ze dne 31. 10. 2011, v němž se pojednává o podnikatelské činnosti █ a jsou zde ve velmi pozitivním světle vylíčeny hospodářské výsledky společnosti.
- 12 Na č.l. 63-65 se nachází koncept smlouvy o úvěru (o půjčce). Věřitel není vyplněn, dlužníkem měla být společnost █ jednajícím obžalovaným jako svým jednatelem. Předmětem úvěru

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

měla být částka 1 000 000 Kč, splatná do 31. 12. 2014. Účelem úvěru mělo být financování potřeb podniku společnosti [REDACTED]. Tato smlouva měla být vypracována [REDACTED], advokátem v Karlových Varech (*v této souvislosti soud dodává, že by sice nebylo nepřipadné tohoto advokáta jako svědka vyslechnout k okolnostem vzniku tohoto konceptu smlouvy, soud jej však nepředvolával a jako svědka nevyšlechl, protože tento advokát je vázán povinností mlčenlivosti podle zákona o advokacii a obžalovaný v hlavním líčení konaném dne 01. 11. 2023 k dotazu soudu odepřel zmíněného advokáta této povinnosti zprostit*).

13 Na č.l. 66-69 je založena smlouva o úvěru a smlouva o zřízení zástavního práva. Smlouva rovněž měla být vypracována advokátem [REDACTED]. Smluvními stranami jsou [REDACTED] jako věřitel, společnost [REDACTED] jako dlužník a [REDACTED] jako zástavce. Jako osoby jednající za dlužníka jsou ve smlouvě uvedeni [REDACTED] a [REDACTED]. Předmětem smlouvy je poskytnutí úvěru 500 000 Kč, určeného k financování provozu potřeb podniku dlužníka. Splátnost úvěru je ve smlouvě stanovena na 31. 01. 2015, smluvní úrok sjednán na 15% p.a. Součástí smlouvy (v jejím článku 6) je i dohoda o zřízení zástavního práva k zajištění pohledávky věřitele. Předmětem zástavy mělo být 8 kusů kmenových listinných akcií [REDACTED] označených pořadovými čísly 33-40. Tyto akcie měl dát do zástavy obžalovaný coby zástavce. Smlouva je datována dnem 31. 01. 2013, za společnost [REDACTED] jsou podepsány dvě osoby (podpisy jsou nečitelné), v podpisové doložce jsou uvedeni jednatelé [REDACTED] a [REDACTED].

14 Na č.l. 74 se nachází listina, označená jako dodatek ke smlouvě. Smluvními stranami jsou [REDACTED] (označený jako věřitel) a [REDACTED] (označený jako zástavce). Dodatkem je měněna (v textu dodatku blíže neupřesněná) smlouva ze dne 22. 04. 2013, jmenovitě je měněno ustanovení článku 4/1 tak, že splátnost úvěru je posunuta z 22. 10. 2013 na 22. 03. 2014. Dodatek je datován dnem 22. 10. 2013 a podepsán [REDACTED] a obžalovaným.

15 Na č.l. 75 je založeno oznámení o zadání domácí platby. Jde o částku 200 000 Kč, splatnou dne 31. 01. 2013, odeslanou z účtu [REDACTED] č. [REDACTED] na účet č. [REDACTED]. Jako zpráva pro příjemce je zde uveden text „[REDACTED] – půjčka – 1. část“.

16 Na č.l. 76 je založeno oznámení o zadání domácí platby. Jde o částku 200 000 Kč, splatnou dne 01. 02. 2013, odeslanou z účtu [REDACTED] č. [REDACTED] na účet č. [REDACTED]. Jako zpráva pro příjemce je zde uveden text „[REDACTED] – půjčka – 2. část“.

17 Na č.l. 77 je založeno oznámení o zadání domácí platby. Jde o částku 100 000 Kč, splatnou dne 04. 02. 2013, odeslanou z účtu [REDACTED] č. [REDACTED] na účet č. [REDACTED]. Jako zpráva pro příjemce je zde uveden text „[REDACTED] – půjčka – 3. část“.

18 Na č.l. 78 je založeno oznámení o zadání domácí platby. Jde o částku 100 000 Kč, splatnou dne 22. 04. 2013, odeslanou z účtu [REDACTED] č. [REDACTED] na účet č. [REDACTED]. Jako zpráva pro příjemce je zde uveden text „[REDACTED] – půjčka – 4. část“.

19 Na č.l. 79 se nachází tabulka – v tabulce jsou rozepsány závazky vyplývající z úvěrových smluv, s rozlišením jistiny, smluvního úroku a úroku z prodlení.

20 Na č.l. 80-93 je založen výtisk e-mailové korespondence mezi [REDACTED] a [REDACTED]. Je z ní patrné, že poškozený nejprve (a to po velmi dlouhou dobu) na obžalovaného naléhal, vybízel jej k úhradě finančních závazků a k zasílání informací o stavu hospodaření společnosti. Dokonce mu v reakci na stesky obžalovaného ohledně nestabilních a nejistých příjmů navrhoval alternativní způsoby, jak vydělat peníze. Obžalovaný na zprávy poškozeného reagoval,

obyčejně sdělením nějakých dalších důvodů, proč k úhradě peněz dojít nemůže, resp. proč nemůže dojít ani ke schůzce, které se poškozený domáhal.

- 21 Na č.l. 103-106 se nachází smlouva o úvěru a smlouva o zřízení zástavního práva. Smlouva měla být vypracována advokátem [REDACTED]. Smluvními stranami jsou [REDACTED] jako věřitel, společnost [REDACTED] jako dlužník a [REDACTED] jako zástavce. Jako osoba jednající za dlužníka je ve smlouvě uveden [REDACTED]. Předmětem smlouvy je poskytnutí úvěru 100 000 Kč, určeného k financování provozu potřeb podniku dlužníka. Splatnost úvěru je ve smlouvě stanovena na 22. 10. 2013, smluvní úrok sjednán na 15% p.a. Součástí smlouvy (v jejím článku 6) je i dohoda o zřízení zástavního práva k zajištění pohledávky věřitele. Předmětem zástavy měly být 3 kusy kmenových listinných akcií [REDACTED] označených pořadovými čísly 30 - 32. Tyto akcie měl dát do zástavy obžalovaný coby zástavce. Smlouva je datována dnem 22. 04. 2013, za společnost [REDACTED] je podepsán jednatel [REDACTED], který smlouvu podepsal i jako fyzická osoba v postavení zástavce.
- 22 Na č.l. 107-117 jsou založeny kopie 11 kusů listinných akcií emitenta [REDACTED] série A, emise ze dne 24. 11. 2011, pořadová čísla 30-40.
- 23 Na č.l. 118-120 se nachází výpis z obchodního rejstříku společnosti [REDACTED]. Z něho je mj. patrné, že jednatelem společnosti byl v době od 22. 02. 2006 do 29. 05. 2013 [REDACTED]. V době od 14. 05. 2012 do 28. 06. 2013 byl druhým jednatelem vedle [REDACTED] též [REDACTED]. V době, kdy měla společnost dva jednatele, jednal každý jednatel za společnost samostatně, s výjimkou případů, kdy předmětem právního úkonu byly hodnoty přesahující 300 000 Kč. V tom případě jednali (měli jednat) vždy oba jednatele společně. Společnost byla z obchodního rejstříku vymazána dne 01. 10. 2019 poté, co byl zrušen konkurz z důvodu nedostatku majetku k uspokojení věřitelů.
- 24 Na č.l. 121-124 je založen výpis z obchodního rejstříku ke společnosti [REDACTED]. Společnost vznikla dne 15. 08. 2011 a byla vymazána z obchodního rejstříku dne 03. 06. 2019. [REDACTED] byl členem představenstva a v určitém období i jeho předsedou, v době od května 2012 do srpna 2013 byl členem (a místopředsedou) představenstva též [REDACTED]. V době jeho působení v představenstvu platilo, že u právních úkonů s předmětem převyšujícím 300 00 Kč bylo třeba společného jednání předsedy a místopředsedy představenstva – tzn. v té době [REDACTED] a [REDACTED].
- 25 Na č.l. 125-128 se nachází výpis z obchodního rejstříku ke společnosti [REDACTED], který dokumentuje existenci této společnosti a obsazení jejích orgánů.
- 26 Na č.l. 131-134 je založeno úplné znění společenské smlouvy společnosti [REDACTED] vypracované ke dni 01. 06. 2011. Společníky tehdy byly společnosti [REDACTED] a [REDACTED].
- 27 Na č.l. 135-136 se nachází smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 14. 05. 2012, kterou [REDACTED] převedl svůj 50% obchodní podíl ve společnosti [REDACTED] na nabyvatele [REDACTED] jednající členem představenstva [REDACTED].
- 28 Na č.l. 137-138 je založena smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 14. 05. 2012, kterou společnost [REDACTED] převedla svůj 50% obchodní podíl ve společnosti [REDACTED] na nabyvatele [REDACTED] jednající členem představenstva [REDACTED].

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

- 29 Na č.l. 139-141 se nachází kopie stejnopisu notářského zápisu sp.zn. NZ 139/2012, sepsaného dne 14. 05. 2012 notářkou [REDACTED]. Předmětem tohoto notářského zápisu bylo rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady společnosti [REDACTED] – společnost [REDACTED], jako jediný společník [REDACTED] jmenovala do funkce jednatele [REDACTED] a dále změnila způsob jednání za společnost tak, že při hodnotě nad 300 000 Kč musí právní úkon uskutečnit oba jednatele společně.
- 30 Na č.l. 146 je založena vyhláška Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 07. 2013 o zahájení insolvenčního řízení ve věci dlužníka [REDACTED] na návrh věřitele [REDACTED]. Usnesením Krajského soudu v Plzni na č.l. 150-151 spisu byl však tento insolvenční návrh odmítnut.
- 31 Na č.l. 147 se nachází kopie stejnopisu notářského zápisu sp.zn. NZ 159/2013, sepsaného dne 11. 07. 2013 notářkou [REDACTED]. Předmětem tohoto notářského zápisu bylo rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady společnosti [REDACTED] – společnost [REDACTED] jako jediný společník [REDACTED] vzala na vědomí rezignaci [REDACTED] na funkci jednatele a současně odvolala z funkce jednatele [REDACTED]. O tomto jednání jediného společníka je rovněž sepsán zápis na č.l. 148 spisu.
- 32 Na č.l. 149 je založena vyhláška Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 08. 2013 o zahájení insolvenčního řízení ve věci dlužníka [REDACTED] na návrh věřitele [REDACTED].
- 33 Na č.l. 152 se nachází zápis o jednání jediného společníka v působnosti valné hromady společnosti [REDACTED] (tedy dřívější [REDACTED] ze dne 25. 07. 2013, kdy byla vzata na vědomí rezignace [REDACTED] na funkci jednatele.
- 34 Na č.l. 153 je založena smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 27. 08. 2013, kterou jediný společník [REDACTED] převedl celý svůj 100% obchodní podíl ve společnosti [REDACTED] (dříve [REDACTED] na nabyvatele [REDACTED] jednající předsedou představenstva [REDACTED], a to za cenu 100 Kč.
- 35 Na č.l. 155-157 se nachází usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 10. 2013, jímž byl zjištěn úpadek společnosti [REDACTED]. Usnesením téhož soudu ze dne 07. 01. 2014 na č.l. 158 byl na majetek téže společnosti prohlášen konkurz.
- 36 Na č.l. 159-160 je založeno usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 05. 08. 2019, jímž byla schválena konečná zpráva insolvenčního správce úpadce [REDACTED] – celkové příjmy majetkové podstaty činily 67 100 Kč, celkové výdaje podstaty činily 845 996 Kč. K uspokojení věřitelů úpadce [REDACTED] nezbylo ničeho.
- 37 Na č.l. 161-190 se nachází dokumentace k insolvenčnímu řízení na majetek společnosti [REDACTED] (dříve [REDACTED] která dokládá majetkové poměry této společnosti – jmenovitě jsou zde založeny účetní doklady (karty dlouhodobého majetku, kniha závazků, kniha pohledávek, rozvaha, výsledek, inventurní soupis majetku).
- 38 Na č.l. 190 je založen seznam věřitelů přihlášených se svými pohledávkami do insolvenčního řízení – celkem jde o 39 věřitelů. O jaké pohledávky se jedná, je pak patrné z jednotlivých přihlášek těchto věřitelů, které jsou založeny na č.l. 192-211 spisu.
- 39 Na č.l. 214-215 se nachází kopie stejnopisu notářského zápisu sp.zn. NZ 188/2013, sepsaného dne 26. 08. 2013 notářkou [REDACTED]. Předmětem je rozhodnutí jediného akcionáře

v působnosti valné hromady společnosti [REDAKCE] Zde je mj. zaznamenáno, že obžalovaný [REDAKCE] v den sepsání notářského zápisu osobně předložil notářce 8 kusů listinných akcií emitenta [REDAKCE] série A, emise ze dne 24. 11. 2011, s pořadovými čísly 33-40, přičemž současně předložil potvrzení o tom, že zbývající akcie téže série a emise s pořadovými čísly 1-32 jsou zastaveny ve prospěch společnosti [REDAKCE] Současně jediný akcionář změnil firmu obchodní společnosti z [REDAKCE] na [REDAKCE]

40 Na č.l. 225-226 je založeno usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 02. 2014, jímž byl odmítnut insolvenční návrh navrhovatele [REDAKCE] vůči dlužníkovi [REDAKCE]

41 Na č.l. 227-228 se nachází usnesení Městského soudu v Praze ze dne 07. 08. 2018, č.j. 85 Cm 1756/2018-3, jež nabylo právní moci dnem 05. 09. 2018, jímž byla společnost [REDAKCE] zrušena, byla nařízena její likvidace a likvidátorem byl jmenován [REDAKCE]. Důvodem zrušení a likvidace společnosti bylo zjištění, že tato nemá statutární orgán schopný usnášení.

42 Na č.l. 229-230 je založen konečná zpráva likvidátora [REDAKCE]. [REDAKCE] ze dne 30. 05. 2019, z níž se podává, že statutární orgán společnosti je nekontaktní, účetnictví nebylo předáno. Likvidátorovi se přihlásili věřitelé společnosti [REDAKCE] s pohledávkami v celkové výši 1 679 665,13 Kč, bývalý člen představenstva [REDAKCE] sdělil, že účetními podklady nedisponuje, společnost neměla žádný hmotný majetek a nikdy nikoho nezaměstnávala. Likvidátor prohlásil 40 ks kmenových akcií společnosti [REDAKCE] za neplatné a nezjistil žádný majetek společnosti – likvidační zůstatek vyčíslil částkou 0 Kč.

43 Na č.l. 241-242 se nachází písemná zpráva společnosti [REDAKCE] z níž plyne, čím se společnost [REDAKCE] zabývá. Obchodní vztahy ke společnostem [REDAKCE] a [REDAKCE] byly vysvětleny tak, že [REDAKCE] oslovil společnost [REDAKCE] s tím, že hledal investora, který by finančně podpořil projekt „[REDAKCE]“ – jednalo se o záměr vytvořit prodejní síť v oblasti cyklistiky. [REDAKCE] byl jediným akcionářem [REDAKCE] a 50% společníkem [REDAKCE]. Obě tyto společnosti měly být „nositeli projektu [REDAKCE] Společnost [REDAKCE] do projektu vstoupila s investicí 10 mil. Kč a stala se jednak 50% akcionářem společnosti [REDAKCE] jednak 100% společníkem [REDAKCE] byl manažerem finančního úseku [REDAKCE]. a projekt [REDAKCE] byl svěřen k projektovému řízení – z toho důvodů byl instalován do funkcí ve statutárních orgánech obou zmíněných společností. Po kapitálovém vstupu [REDAKCE] do projektu [REDAKCE]t byly zjištěny zásadní nedostatky a nesrovnalosti v hospodaření společností, což vedlo [REDAKCE] k ukončení angažmá v tomto projektu. O tom, že v roce 2013 [REDAKCE] sjednal jménem [REDAKCE] úvěrové smlouvy na celkem 600 000 Kč, nebyla společnost [REDAKCE] [REDAKCE] informována. Stejně tak nebyla informována o tom, že [REDAKCE] dal do zástavy své akcie společnosti [REDAKCE]. Dále je v této zprávě podrobněji rozvedeno, jaký byl způsob nakládání s listinnými akciemi [REDAKCE] – v období, kdy obžalovaný jednal s poškozeným [REDAKCE], byl vlastníkem listinných akcií s pořadovými čísly 21-40, přičemž však akcie s pořadovými čísly 29-40 byly předány do držení [REDAKCE] jako zástavnímu věřiteli.

44 Na č.l. 243-246 je založena smlouva o převodu cenných papírů ze dne 11. 05. 2012 mezi prodávajícím [REDAKCE] a kupujícím [REDAKCE] o. Předmětem převodu bylo 40 kusů listinných akcií [REDAKCE] série A, emise ze dne 24. 11. 2011, s pořadovými čísly 1-40.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

- 45 Na č.l. 247 se nachází protokol o společných záměrech ze dne 11. 05. 2012, kde je podrobně vylíčen zamýšlený průběh obchodního vztahu mezi [REDACTED] a [REDACTED], pokud se týká důvodů a podmínek kapitálového vstupu [REDACTED] do [REDACTED] a od [REDACTED].
- 46 Na č.l. 248-250 je založena smlouva o převodu cenných papírů ze dne 14. 05. 2012 mezi prodávajícím [REDACTED] a kupujícím [REDACTED]. Předmětem převodu bylo 20 kusů listinných akcií [REDACTED] série A, emise ze dne 24. 11. 2011, s pořadovými čísly 21-40.
- 47 Na č.l. 251-252 se nachází smlouva o zřízení zástavního práva k akciím v listinné podobě ze dne 28. 02. 2013 mezi [REDACTED] jako zástavním věřitelem a [REDACTED] jako zástavcem. Zástava byla zřízena k zajištění pohledávky [REDACTED] za [REDACTED] z titulu smlouvy o úvěru ze dne 28. 02. 2013 na částku 2,4 mil. Kč. Předmětem zástavy bylo 12 kusů listinných akcií [REDACTED], série A, emise ze dne 24. 11. 2011, s pořadovými čísly 29-40.
- 48 Na č.l. 253-254 je založena smlouva o převodu cenných papírů ze dne 02. 07. 2013 mezi prodávajícím [REDACTED] a kupujícím [REDACTED]. Předmětem převodu bylo 20 kusů listinných akcií [REDACTED], série A, emise ze dne 24. 11. 2011, s pořadovými čísly 1 - 20.
- 49 Na č.l. 255 se nachází potvrzení o zastavení akcií a jejich držení ze dne 02. 04. 2014, v němž [REDACTED] potvrzuje že smlouvou ze dne 02. 07. 2013 bylo zřízeno zástavní právo k akciím [REDACTED] a na základě smlouvy měla v držení 20 kusů akcií o jmenovité hodnotě 50 000 Kč, série A, emise ze dne 24. 11. 2011, s číselným označením 1-20, a že smlouvou ze dne 28. 02. 2013 bylo zřízeno zástavní právo k akciím o jmenovité hodnotě 50 000 Kč, série A, emise ze dne 24. 11. 2011, s číselným označením 21 – 32.
- 50 Na č.l. 256 je založena kopie listinné akcie [REDACTED] o jmenovité hodnotě 50 000 Kč, série A, emise ze dne 24. 11. 2011, s číselným označením 40.
- 51 Na č.l. 257-263 se nachází výpis z obchodního rejstříku ke společnosti [REDACTED], který dokládá existenci, právní formu a složení orgánů této společnosti.
- 52 Na č.l. 273-277 je založena zpráva Raiffeisenbank a.s. s přílohami – z té se zjišťuje, že majitelem a jediným disponentem účtu č. [REDACTED] byl po celou dobu existence tohoto účtu (04. 05. 2012 – 25. 09. 2014) pouze [REDACTED]. Majitelkou účtu [REDACTED] byla paní [REDACTED], dispoziční právo k tomuto účtu měla jednak ona, jednak i [REDACTED] (v období od 14. 3. 2005 do 30. 04. 2015). Z připojeného výpisu z uvedených účtů je patrné, že částky, které poškozený [REDACTED] na tyto účty poukázal, byly na tyto účty také připsány. Stejně tak je patrné i to, že s těmito finančními prostředky bylo dále disponováno tak, jak je uvedeno ve skutkové větě rozsudku.
- 53 Na č.l. 282-289 se nachází zpráva Komerční banky a.s. s přílohami – z té se zjišťuje, že účet č. [REDACTED] náležel osobě jménem [REDACTED]. Na tento účet byla poukázána část finančních prostředků z účtů [REDACTED] a [REDACTED], jak je o tom podrobnější zmínka ve skutkové větě rozsudku. [REDACTED] nebyl jako svědek slyšen – na č.l. 289 se nachází úřední záznam o jeho vytežení, na podkladě jehož obsahu soud neshledal potřebným tuto osobu v hlavním líčení vyslyšet, když smysl převodu finančních prostředků z účtů [REDACTED] a [REDACTED] je

tímto úředním záznamem objasněn dostatečně a je z něho současně zřejmé, že [REDAKCE] by k projednávanému skutku nebyl s to podat žádné relevantní informace.

54 Na č.l. 301-304 je založena zpráva [REDAKCE], takto účetní společnosti [REDAKCE] v letech 2007-2013. Za společnost [REDAKCE] jednala s [REDAKCE]. Ten se vyznačoval zejména tím, že neustále pozdě platil faktury (včetně faktur své účetní) a soustavně to zdůvodňoval tím, že hledá strategického investora. Založil také další společnost [REDAKCE], pro tu rovněž zpracovávala účetnictví v letech 2011-2013. Účtovala i pro další propojenou společnost [REDAKCE]. Popsala též svůj kontakt s [REDAKCE] a vylíčila praktiky [REDAKCE] při vedení účetnictví – mj. zjistila, že padělal faktury od několika dodavatelů. O tom, že je společnost dlouhodobě ve ztrátě a nemá dostatek finančních prostředků, jednatel věděl. Není jí známo, jde se aktuálně nachází účetnictví [REDAKCE], toto předala v roce 2013 [REDAKCE] v Karlových Varech za přítomnosti jeho nové účetní [REDAKCE]. [REDAKCE] nicméně měla archivovány účetní sestavy, dokumentující hospodářskou situaci společnosti [REDAKCE] v letech 2012 a 2013. Společnost byla v tomto období ve ztrátě – v roce 2012 činila ztráta cca 3,5 mil. Kč, v roce 2013 cca 4,7 mil. Kč. Žádná půjčka ani úvěr od poškozeného [REDAKCE] nebyla v účetnictví společnosti [REDAKCE] zaevidována. O zástavě akcií společnosti [REDAKCE] jí není ničeho známo. Jako přílohy své písemné zprávy předložila výtisky účetních sestav [REDAKCE] které měla k dispozici (jmenovitě se jedná o seznam účtů na č.l. 306-307, kartu zaměstnance na č.l. 308, rozvahu na č.l. 309-310, výkaz zisku a ztrát na č.l. 311, hlavní kniha účetnictví na č.l. 312-320, saldo na č.l. 321-330, kniha pohledávek na č.l. 331-339, účetní deník za rok 2012 na č.l. 340-395, kniha závazků na č.l. 396-400, kniha bankovních výpisů na č.l. 401-422, výkaz zisků a ztrát ke dni 31. 07. 2013 na č.l. 423 a další listiny podobné povahy na č.l. 424-527 spisu). *([REDAKCE] byla soudem předvolána a měla být v hlavním líčení vyslechnuta jako svědkyně. Následně nicméně soudu lékařskou zprávou doložila, že trpí dlouhodobým a vážným onemocněním, které vylučuje možnost cestování a zvýšené stresové zátěže. Soud proto po opětovném uvážení věci opatřením podle § 203 odst. 1 tr.ř. od výsledku této svědkyně upustil, když podstatné informace, kterými tato svědkyně mohla disponovat, jsou vtěleny do právě rekapitulované písemné zprávy, která mohla být – a byla - v hlavním líčení předložena k nahlédnutí podle § 213 odst. 1 tr.ř. jako listinný důkaz.)*

55 Na č.l. 536 se nalézá zpráva [REDAKCE] (která byla v hlavním líčení vyslechnuta), z níž se podává, že účetní práce pro společnost [REDAKCE] (resp. [REDAKCE] vykonávala v srpnu a září 2013. Jednalo se o přípravu podkladů pro insolvenčního správce. Ze společnost [REDAKCE] jednala zejména s [REDAKCE]. Podklady pro účetnictví možná předložila také [REDAKCE]. Detaily k hospodářské situaci společnosti [REDAKCE] v této písemné zprávě neuvedla, podklady z účetnictví této společnosti již k dispozici nemá.

56 Na č.l. 539 je založena zpráva [REDAKCE], insolvenčního správce [REDAKCE]. V ní sdělil, že [REDAKCE] v zásadě spolupracoval, součinnost v nezbytném rozsahu poskytl. Úpadek byl vyřešen vyhlášením konkurzu, ten byl následně zrušen pro nedostatek majetku dlužníka, věřitelé nebyli uspokojeni. V podrobnostech insolvenční správce odkázal na své písemné zprávy, zaslané insolvenčnímu soudu a založené v dokumentech insolvenčního rejstříku.

57 Na č.l. 542-545 se nachází konečná zpráva insolvenčního správce [REDAKCE]. (resp. [REDAKCE] - [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 18. 05. 2019. Celková výše přihlášených pohledávek věřitelů společnosti [REDAKCE] dosáhla částky 4 230 563,48 Kč.

58 Na č.l. 546-548 je založen soupis majetkové podstaty úpadce [REDAKCE], z něhož plyne, že byl zjištěn majetek [REDAKCE] toliko v rádech desítek tisíc korun.

- 59 Na č.l. 548-551 se nachází seznam přihlášených věřitelů společnosti [REDAKCE], z něhož je patrný počet věřitelů, jakož i výše a právní důvod jejich pohledávek. Zjištěny byly pohledávky ve výši 4 258 840,48 Kč.
- 60 Na č.l. 559-576 je založen předávací protokol ze dne 04. 06. 2013 s přílohami, z něhož je patrné, jaké listiny měl [REDAKCE] předat [REDAKCE] u příležitosti ukončení jeho angažmá ve statutárním orgánu [REDAKCE] a [REDAKCE].
- 61 Na č.l. 578 se nachází zpráva [REDAKCE], bývalého likvidátora [REDAKCE]. (dříve [REDAKCE]) Z ní plyne, že tato obchodní korporace již byla vymazána z obchodního rejstříku, v rámci likvidace nebyl zjištěn žádný majetek společnosti. Člen představenstva [REDAKCE] mu sdělil, že účetnictvím nedisponuje, a potvrdil, že společnost žádný hmotný majetek neměla a nikoho nezaměstnávala.
- 62 Na č.l. 588-589 je založena zpráva Okresního soudu v Karlových Varech s přílohou – lustrací osoby [REDAKCE] v informačních systémech tamního soudu. Z ní plyne, že k osobě obžalovaného je evidováno vícero soudních řízení, v nichž figuroval v pozici povinného, popř. žalovaného.
- 63 Na č.l. 592-594 se nachází rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 07. 2016, č.j. 41Cm 6/2016-76, jenž nabyt právní moci dnem 10. 09. 2016. Je z něho patrné, že obžalovanému (a spolu s ním také [REDAKCE]) byla uložena povinnost zaplatit 919 201 Kč s příslušenstvím a náklady řízení.
- 64 Na č.l. 595, 600, 618 jsou založena pověření soudního exekutora, jimiž byl exekutor pověřen provedením exekuce vůči [REDAKCE] jako povinnému.
- 65 Na č.l. 602-604 se nachází rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 14. 06. 2018, č.j. 41C 190/2017-58, jímž byla v právní věci žalobce [REDAKCE] jako insolvenčního správce [REDAKCE] a žalovaného [REDAKCE] jako žalovaného uložena žalovanému povinnost zaplatit do majetkové podstaty dlužníka [REDAKCE] [REDAKCE]. (dříve [REDAKCE] [REDAKCE] částku 79 616 Kč s příslušenství. Jednalo se o náhradu škody, kterou měl jako jednatel způsobit [REDAKCE].
- 66 Na č.l. 608-609 je založena žaloba, z níž se podává, že v roce 2013 si měl [REDAKCE] půjčit od [REDAKCE], nar. 1929, částku cca 4,6 mil. Kč. Z usnesení Okresního soudu v Karlových Varech na č.l. 612 je však patrné, že řízení bylo zastaveno, když žalobce vzal žalobu zpět z obavy před domnělými vysokými náklady soudního sporu.
- 67 Na č.l. 615-616 se nalézá rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 05. 09. 2016, č.j. 68C 2645/2016-12, jenž nabyt právní moci dnem 31. 01. 2019, jímž byla v právní věci žalobce [REDAKCE] proti žalovanému [REDAKCE] uložena žalovanému povinnost zaplatit částku 346 379,61 Kč s příslušenstvím a náklady řízení – z odůvodnění rozsudku je patrné, že žalobce je právním nástupcem původního věřitele MONETA Money Bank a.s., který poskytl žalovanému úvěr, který nebyl splacen.
- 68 Na č.l. 619-624 je založen výpis z Centrální evidence exekucí k osobě [REDAKCE], z něhož je patrné, že figuruje jako povinný (ke dni 21. 09. 2022, kdy byl výpis vyhotoven) v celkem čtyřech exekučních věcech. Nejstarší exekuce byla nařízena 15. 04. 2014. Z detailů tohoto výpisu (jmenovitě z údajů o datu, od kdy byl povinný v prodlení, resp. od kdy mu byla uložena povinnost

platit též úrok z prodlení) lze pak dovodit, že [REDAKCE] byl v prodlení s plněním svých peněžitých závazků již v roce 2013.

69 Na č.l. 625-628 se nachází výpis z veřejného rejstříku podle fyzických osob v angažmá – obžalovaný v průběhu let figuroval v orgánech dlouhé řady obchodních korporací sídlících v obvodu Krajského soudu v Plzni a Městského soudu v Praze.

70 Na č.l. 635 je založen výpis z katastru nemovitostí, z něhož plyne, že obžalovaný nemá v ČR evidováno věcné právo k žádné nemovitosti.

71 Na č.l. 636-639 se nacházejí výpisy lustrací k osobě obžalovaného v evidencích veřejné správy – z nich plyne, že obžalovaný je od r. 2021 zaměstnán ve společnosti [REDAKCE]. Z výpisu obchodního rejstříku na č.l. 629 plyne, že v této společnosti je rovněž od května 2021 předsedou správní rady. *(V této souvislosti se soud nemůže vyhnout porovnání se skutečností, že v e-mailu ze dne 10. 01. 2022 na č.l. 82 verte obžalovaný - v době, kdy již byl předsedou správní rady společnosti zabývající se realitními obchody - reagoval na doporučení poškozeného, že se má zabývat podnikáním v oblasti realit, tím, že tuto činnost dělat neumí).*

72 Na č.l. 641-642 je založena zpráva Úřadu práce ČR, z níž se podává, že obžalovaný byl v evidenci uchazečů o zaměstnání naposledy veden od dubna 2020 do října 2021. Aktuálně v evidenci není a nepobírá žádné dávky vyplácené Úřadem práce.

73 Na č.l. 644 se nachází zpráva Magistrátu města Karlovy Vary, z níž plyne, že obžalovaný nebyl tamním úřadem sankcionován v přestupkovém řízení. V opisu evidence přestupků na č.l. 645 rovněž není záznam o tom, že by obžalovaný byl v minulosti sankcionován za přestupek.

74 Na č.l. 648-655 je založen opis rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23. 07. 2015, sp.zn. 9T 21/2015, jenž nabyl právní moci dnem 26. 10. 2015 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2015, sp.zn. 6To 336/2015 na č.l. 657-662 spisu. Citovaným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným jednak zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle 240 odst. 1, 2 písm. c) tr.z., jednak zločinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, 4 písm. d) tr.z., za což mu byl uložen trest odnětí svobody ve výměře 3 roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 4 let, a trest zákazu činnosti, spočívající mj. v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti na 3 roky. Bylo nicméně zjištěno, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 05. 05. 2020, č.j. 9T 21/2015-856, jež nabylo právní moci dnem 12. 05. 2020 a je založeno na č.l. 754-755 spisu, bylo podle § 83 odst. 1 tr.z. rozhodnuto o tom, že odsouzený se ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil – to tedy znamená, že podle § 83 odst. 4 tr.z. se na odsouzeného hledí, jako by odsouzen nebyl. To mělo v projednávané věci mj. i ten význam, že soud při úvaze o ukládání trestu nesměl podle § 43 odst. 4 tr.z. k tomuto odsouzení obžalovaného přihlížet a tedy k němu ani ukládat souhrnný trest. Souhrnný trest tedy byl ukládán až ve vztahu k dalšímu odsouzení, k němuž přihlížet lze, a to k odsouzení v trestní věci Okresního soudu ve Svitavách sp.zn. 3T 28/2022.

75 Soud vyžádal a k důkazu předložil k nahlédnutí také trestní spis Okresního soudu ve Svitavách sp.zn. 3T 28/2022, z něhož předložil k nahlédnutí zejména opis rozsudku ze dne 09. 09. 2022, č.j. 3T 28/2022-440, jímž byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 tr.z. a odsouzen k trestu odnětí svobody ve výměře jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou roků, a dále k trestu zákazu činnosti ve výměře dvou roků. Dále bylo z tohoto spisu předloženo k nahlédnutí usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 01. 02. 2023, č.j. 14To 406/2022-472, jímž byl napadený rozsudek Okresního soudu ve Svitavách k odvolání obžalovaného zrušen toliko ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

výroku o trestu zákazu činnosti s tím, že co do zbytku zůstal napadený rozsudek nezměněn a nabyl tak právní moci.

76 Na č.l. 695-698 je založen výpis Centrální evidence stíhaných osob k osobě obžalovaného, z něhož plyne, že kromě nyní projednávané věci a dvou dalších trestních věcí skončených výše již citovanými meritorními rozhodnutími Obvodního soudu pro Prahu 1 a Okresního soudu ve Svitavách, obžalovaný nebyl řešen v žádném dalším trestním řízení.

77 Na č.l. 699 se nachází výpis Centrální evidence vězňených osob, v němž není žádný záznam o dřívějším vězňení obžalovaného.

78 Na č.l. 700 je založen výstup z Insolvenčního rejstříku, z něhož plyne, že obžalovaný jako fyzická osoba není a nebyl v postavení úpadce podle insolvenčního zákona.

79 Na č.l. 756 se nachází opis evidence Rejstříku trestů, z něhož se kromě odsouzení ve věcech Obvodního soudu pro Prahu 1 sp.zn. 9T 21/2015 (k němuž nelze s ohledem na § 83 odst. 4 tr.z. již přihlížet) a Okresního soudu ve Svitavách sp.zn. 3T 28/2022 nepodává žádné další pravomocné odsouzení obžalovaného.

80 Na č.l. 765 spisu je založena lékařská zpráva, na jejímž základě soud shledal, že nebude [REDAKCE] v hlavním líčení vyslýchat.

81 U hlavního líčení předložil zmocněnec poškozeného [REDAKCE] ještě další listiny, jmenovitě koncept franšizové smlouvy, produktový list [REDAKCE], kopii časopisu VELO z února 2013 a kopie inzerátů z Českobudějovického deníku – soud tyto listiny předložil rovněž v hlavním líčení k nahlédnutí, neboť má jít o podklady, z nichž poškozený [REDAKCE] při jednání s obžalovaným vycházel.

82 Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu podle § 2 odst. 6 tr.ř., dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr.ř.) prokázána.

83 Obžalovaný v zásadě (v rámci svého vyjádření k obžalobě, když jinak k věci samé nevyprávěl) připustil, že si od poškozeného [REDAKCE] půjčil celkovou částku 600 000 Kč. Tvrdil však, že si tuto částku půjčil jako fyzická osoba, nikoli za společnost [REDAKCE].

84 Tuto jeho verzi však soud pokládal za spolehlivě vyvrácenou důkazy provedenými v hlavním líčení. Nejen z výpovědi poškozeného [REDAKCE], ale také z listinných důkazů, které byly v hlavním líčení předloženy k nahlédnutí, je bez pochybností zřejmé, že smlouvy o úvěru, na jejichž základě poškozený [REDAKCE] zaslal bezhotovostními převody ze svého účtu celkovou částku 600 000 Kč, zněly nikoli na jméno obžalovaného [REDAKCE] jako fyzické osoby, ale na právnickou osobu [REDAKCE] za kterou obžalovaný jako její statutární orgán jednal. Poškozený předmětné finanční prostředky poskytl na rozvoj podnikání uvedené společnosti, od čehož si sliboval zhodnocení v podobě nadstandardního smluvního úroku. Jeho záměrem tedy bylo poskytnout finanční prostředky společnosti, nikoli [REDAKCE] jako fyzické osobě. Tento závěr dále podporuje zjištění, že obžalovaný v rámci sjednávání předmětných úvěrových smluv s poškozeným a dále při průběžné komunikaci s poškozeným předkládal poškozenému různé listinné materiály společnosti [REDAKCE] at' už se jednalo o účetní závěrky, novinové články nebo propagační materiály společnosti [REDAKCE]. Není zřejmé, proč by obžalovaný něco takového činil, pokud by poškozený [REDAKCE] poskytoval finanční prostředky jemu jako fyzické osobě a nikoli jím zastupované právnické osobě. Stejně tak inzerce v Českobudějovickém deníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

kteřá byla rovněž předložena k nahlédnutí jako listinný důkaz a na základě které poškozený [REDACTED] vešel v kontakt s obžalovaným [REDACTED], nenasvědčuje tomu, že by obžalovaný sháněl půjčku či úvěr pro sebe jako fyzickou osobu. V předmětných inzerátech je zmínka o tom, že inzerent hledá „*investory do projektu*“ – půjčku/úvěr obžalovanému jako fyzické osobě přitom sotva lze pokládat za investici do nějakého projektu, zejména když sám obžalovaný jako fyzická osoba žádnou zjištěnou podnikatelskou činnost nevyvíjel a stěží tedy mohl peníze upotřebit na nějaký podnikatelský projekt. Úvěr poskytnutý podnikající právnické osobě [REDACTED] pro účely rozvoje podnikatelského projektu naopak může být vnímán jako určitá forma investice. V každém případě tak byl vnímán poškozeným [REDACTED] – ten vypověděl, že své volné finanční prostředky, které měl právě pohromadě, chtěl zhodnotit nějakou investicí do podnikatelského projektu. Poškozený [REDACTED] dříve obžalovaného neznal a neměl žádný důvod mu jako fyzické osobě poskytovat nějaké peníze. Pokud tak učinil, stalo se tak na základě tvrzení obžalovaného, že peníze jsou určeny na rozvoj podnikatelské činnosti [REDACTED].

85 Je třeba připustit, že poškozený [REDACTED] přistupoval k celé záležitosti velice důvěřivě a rozhodně nelze tvrdit, že by projevil nadměrnou pečlivost, pokud jde o formální stránku celé transakce. V přístupu poškozeného se zřetelně odráží jednak nedostatek praktických zkušeností s právem a obchodními transakcemi (což sám poškozený připustil a jeho jednání s obžalovaným o tom rovněž svědčí velmi výmluvně), jednak jeho důvěra v solidnost a korektní přístup obžalovaného. To vysvětluje, proč poškozený přistoupil na zcela nestandardní postupy (kupř. likvidace původních písemných smluv a jejich nahrazení pozměněnými smlouvami), a současně to ozřejmuje, proč poškozený neprovedl žádné vlastní ověření údajů o majetkové situaci společnosti [REDACTED] a v tom směru plně spoléhal na údaje, které mu k věci poskytoval sám obžalovaný.

86 Z e-mailové komunikace (č.l. 80-93 spisu) je patrné, že poškozený opakovaně zdůrazňoval svou důvěru v solidnost obžalovaného, a soud není nikterak na pochybách, že poškozený skutečně obžalovanému věřil a v důvěře v jeho tvrzení mu poskytl peníze, o nichž se domníval, že budou sloužit k rozvoji podnikatelské činnosti [REDACTED] (jak o tom ostatně bylo výslovné ujednání v předmětných úvěrových smlouvách – je zde užitá formulace „*Dlužník se zavazuje použít úvěr k účelu financování potřeb svého podniku*“), o jejíž perspektivnosti a potenciální výnosnosti byl poškozený přesvědčen právě a jen na základě údajů poskytnutých obžalovaným.

87 Poznámky vyznačené na příkazech k úhradě (č.l. 75-78 spisu), znějící „[REDACTED] – *půjčka*“, nelze v žádném případě interpretovat jako doklad o tom, že plnění [REDACTED] bylo určeno obžalovanému jako fyzické osobě. Bezpochyby by bylo formálně správnější, pokud by tyto poznámky zněly jinak (kupř. [REDACTED] – *úvěr*“), nicméně je třeba opětovně zdůraznit, že poškozený [REDACTED] je právní laik, který na formální aspekty celé transakce nekladl obzvláštní důraz. Poznámky na příkazech k úhradě ostatně nemají pro výklad projevu vůle pošk. [REDACTED] zásadní význam, když ten sám při výslechu v hlavním líčení jednoznačně označil jako důvod těchto plateb plnění úvěrových smluv, které uzavřel se společností [REDACTED]. Stejně tak je zřejmé, že platby byly zasílány v bezprostřední časové návaznosti na sjednání úvěrových smluv, a byly zasílány na účty, které byly v úvěrových smlouvách uvedeny jako účty určené pro platby [REDACTED]. Tyto účty sice nepatřily společnosti [REDACTED] ale fyzickým osobám (obžalovanému, resp. jeho choti), to však v době uzavírání smlouvy poškozený nemohl vědět a neměl ostatně důvod to ani blíže zkoumat. Pokud peníze zaslal na účty uvedené ve smlouvách, svou povinnost z těchto smluv splnil, ať již účty náležely komukoliv. To, že v těchto poznámkách zaměňuje poškozený právní pojmy „*úvěr*“ a „*půjčka*“, rovněž nevede soud k žádným důvodným pochybnostem o skutečném účelu těchto jeho plateb, když tyto pojmy (byť samozřejmě označují odlišné právní instituty, resp. smluvní typy) jsou v obecné češtině používány prakticky jako synonyma. A právě tak je použil také poškozený [REDACTED]. Soud tedy tuto část hodnocení důkazů uzavírá konstatováním, že plnění zasláná poškozeným [REDACTED] v celkové výši 600 000 Kč na účty

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

uvedené v úvěrových smlouvách byla určena pro společnost [REDAKCE], tedy nikoli pro obžalovaného [REDAKCE] jako fyzickou osobu, a představovala plnění [REDAKCE] dle úvěrových smluv, které uzavřel se společností [REDAKCE] jednající obžalovaným [REDAKCE] jako statutárním orgánem.

88 Podvodný úmysl obžalovaného se podává již z toho, že přestože úvěrové smlouvy sjednával jako statutární orgán za společnost [REDAKCE], nechal [REDAKCE] poslat předmětné finanční prostředky nikoli na účet společnosti, ale přímo na svůj vlastní bankovní účet, případně na účet své choti, k němuž měl dispoziční právo. O tom, že obžalovaný byl osobou oprávněnou k dispozicím s těmito účty, a současně že majitelem ani jednoho z těchto účtů nebyla společnost [REDAKCE], podává jednoznačnou informaci zpráva Raiffeisenbank a.s. na č.l. 273-277 spisu. Skutečným záměrem obžalovaného tedy bylo získat od poškozeného [REDAKCE] finanční prostředky pro své vlastní potřeby – protože však nebylo důvodu, aby poškozený [REDAKCE] poskytoval finanční prostředky jemu jako fyzické osobě, předstíral obžalovaný, že získané finanční prostředky použije k rozvoji podnikatelské činnosti [REDAKCE] byť to ve skutečnosti v úmyslu neměl, a když peníze od [REDAKCE] obdržel na účty, k nimž měl dispoziční právo, s penězi nenaložil ve prospěch společnosti [REDAKCE], ale použil je jiným způsobem.

89 To, že předmětné finanční prostředky nebyly nikdy použity ve prospěch společnosti [REDAKCE], dále dokládá fakt, že obdržená platba nebyla nikdy zaevidována v účetnictví společnosti [REDAKCE]. O tom jednoznačně svědčí zejména zpráva účetní [REDAKCE] na č.l. 301-304 spisu.

90 Pokud jde o majetkovou situaci společnosti [REDAKCE], faktem je, že nedlouho po sjednání úvěrových smluv s poškozeným [REDAKCE] byl usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 10. 2013 (č.l. 155-157) zjištěn úpadek společnosti [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]), usnesením téhož soudu ze dne 07. 01. 2014 na č.l. 158 byl na majetek společnosti prohlášen konkurz a usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 05. 08. 2019 na č.l. 159-160 byla schválena konečná zpráva insolvenčního správce, podle níž k uspokojení věřitelů úpadce nezbylo ničeho. Již v době, kdy obžalovaný s poškozeným [REDAKCE] předmětné smlouvy sjednával, tedy musel vědět, že hospodářská situace společnosti je špatná. Tento závěr dále podporuje písemná zpráva účetní [REDAKCE] na č.l. 301-304 spisu, dle které obžalovaný jako jednatel společnosti [REDAKCE] věděl, že společnost nemá dostatek finančních prostředků. Společnost [REDAKCE] byla již v roce 2012 ve ztrátě cca 3,5 mil. Kč, přičemž v roce 2013 se tato ztráta ještě prohloubila a dosáhla cca 4,7 mil. Kč. Hospodářské výsledky podnikání společnosti [REDAKCE] tedy rozhodně neskýtaly obžalovanému jakýkoliv důvod k optimismu, pokud jde o možnost uhradit pošk. [REDAKCE] to, k čemu se za společnost [REDAKCE] zavázal v rámci sjednaných úvěrových smluv. Je naopak zcela zřejmé, že v době sjednání těchto úvěrových smluv již obžalovaný věděl, že společnost tyto finanční prostředky nebude moci poškozenému vrátit – to však obžalovanému v uzavření úvěrových smluv nijak nepřekáželo, protože předmětné finanční prostředky nehodlal použít k potřeb podniků společnosti [REDAKCE]. (pokud by tak učinil, stěžejí by insolvenční správce mohl následně zjistit majetek společnosti [REDAKCE] pouze v řádu několika desítek tisíc korun - k tomu srov. č.l. 546-548 spisu) a jejich vracení patrně neměl vůbec v plánu. Jeho skutečným záměrem bylo finanční prostředky od [REDAKCE] nikdy do pokladny či na účet společnosti [REDAKCE] neodevzdat a použít je jiným způsobem.

91 Obžalovaný tedy uvedl poškozeného [REDAKCE] v omyl tím, že již v době uzavření úvěrových smluv věděl, že žádné finanční prostředky poškozenému [REDAKCE] nevrátí, přesto však s poškozeným tyto úvěrové smlouvy uzavřel, finanční prostředky zaslané [REDAKCE] si následně присvojil (a tím se o ně obohatil) a způsobil tím na majetku [REDAKCE] škodu odpovídající nejméně částce, kterou mu [REDAKCE] na základě sjednaných úvěrových smluv zaslal, tzn. 600 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

92 Pokud jde o **právní hodnocení** zjištěného skutkového stavu, dospěl soud k závěru, že obžalovaný naplnil jednáním popsaným ve výroku rozsudku všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr.z., neboť sebe obohatil tím, že uvedl poškozeného [REDACTED] v omyl (*způsobem vylúčeným již shora*), a způsobil tak na majetku pošk. [REDACTED] větší škodu ve smyslu § 138 odst. 1 písm. c) tr.z. Soud shledal zavinění obžalovaného ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr.z., neboť je zřejmé, že obžalovaný škodlivý následek způsobit chtěl, protože věděl, že finanční prostředky [REDACTED] nevrátí ani on sám, ani společnost B [REDACTED] [REDACTED]

93 Pokud jde o **obhajobu obžalovaného**, pokládá soud za potřebné uvést následující skutečnosti:

94 Jestliže obhajoba prezentovala názor, že obžalovaný si finanční prostředky od poškozeného půjčil jako fyzická osoba a nikoli jako statutární orgán [REDACTED] soud se již touto jeho verzí zabýval shora v pasáži věnované hodnocení důkazů (na kterou v zájmu stručnosti na tomto místě pouze odkazuje), přičemž tuto verzi pokládá za spolehlivě vyvrácenou důkazy provedenými v hlavním líčení.

95 Zakládá se sice na pravdě tvrzení obhajoby, že poškozený mohl z výpisů z účtu zjistit, že finanční prostředky z jeho účtu odešly na účty vedené na obžalovaného (resp. na jeho choť) jako fyzické osoby, tedy nikoli na účet vedený na společnost [REDACTED], na závěr o vině obžalovaného to nicméně nemá vliv. Pro poškozeného nebyla podstatná informace, že cílové účty patří osobám odlišným od [REDACTED] ale toliko informace, zda cílový účet odpovídá tomu, co bylo sjednáno v úvěrových smlouvách. Pokud tomu tak bylo, pro poškozeného neměla žádnou relevanci informace, komu cílové účty patří. Poškozený tím splnil svou povinnost dle úvěrových smluv a bylo na společnosti [REDACTED] aby rovněž splnila svůj díl povinností, tzn. peníze ve sjednaný čas a se sjednaným úrokem poškozenému vrátila.

96 Pokud obhajoba poukazovala na text, který by vyznačen v poznámkách pro příjemce u příkazů k úhradě na č.l. 75-78 spisu, a z něho dovozovala, že se jednalo o půjčku pro obžalovaného jako fyzickou osobu, pak soud se i této problematice věnoval shora v pasáži o hodnocení důkazů, na kterou v zájmu stručnosti na tomto místě znovu pouze odkazuje.

97 Jestliže obhajoba poukázala na skutečnost, že poškozený [REDACTED] svou pohledávku nepřihlásil do insolvenčního řízení úpadce [REDACTED] (resp. [REDACTED] je to sice pravda, z toho však neplyne, že by se nejednalo o pohledávku za [REDACTED]. Jak již bylo řečeno, poškozený [REDACTED] je osobou bez zkušeností v oblasti práva, obchodních závazkových vztahů a vymáhání pohledávek. Nelze tedy nikterak předpokládat, že poškozený [REDACTED] o insolvenčním řízení na majetek úpadce [REDACTED] ([REDACTED]) věděl. Tuto informaci sice mohl snadno zjistit nahlédnutím do veřejně přístupného insolvenčního rejstříku, pokud to však neučinil a svou pohledávku do insolvenčního řízení nepřihlásil, nelze z toho logicky korektním způsobem dovozovat, že se tak stalo proto, že se nejednalo o pohledávku za [REDACTED], nýbrž že šlo o pohledávku za obžalovaným jako fyzickou osobou. Procesní pasivita poškozeného [REDACTED] v insolvenčním řízení tedy byla dána tím, že o insolvenčním řízení nevěděl, nikoli tím, že by za svého dlužníka považoval obžalovaného [REDACTED] jako fyzickou osobu a proto se do insolvenčního řízení úpadce [REDACTED] ([REDACTED] nepřihlásil. K tomu lze ostatně dodat, že i pokud by se poškozený do insolvenčního řízení se svou pohledávkou přihlásil, žádné plnění by z majetkové podstaty úpadce beztak neobdržel – to dokumentují listiny dokládající průběh a výsledek tohoto insolvenčního řízení, které byly v hlavním líčení provedeny jako listinné důkazy a které dokazují, že insolvenčním správcem nebyl dohledán žádný majetek, použitelný k uspokojení pohledávek věřitelů [REDACTED] ([REDACTED]).

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

98 Pokud obhajoba poukázala na to, že nebylo prokázáno, kdo padělal podpis svědka [REDACTED] [REDACTED] na jedné z úvěrových smluv (č.l. 66-69), pak se toto tvrzení sice zakládá na pravdě, z hlediska posouzení viny obžalovaného je to však nerozhodné. [REDACTED] vyloučil, že by se jednalo o jeho pravý podpis, a soud nemá důvod o pravdivosti tohoto jeho tvrzení zvláště pochybovat, zejména když z logiky věci plyne, že [REDACTED] rozhodně neměl zájem na tom, aby za společnost [REDACTED] podepisoval jakékoliv úvěrové smlouvy. Jeho úloha jako projektového manažera, který byl do statutárního orgánu [REDACTED] dosazen investorem [REDACTED] byla právě opačná – jeho úkolem bylo dozírat na hospodaření (resp. zpočátku spíše zjistit skutečný stav hospodaření) a zejména nesvolit k dalšímu zadlužování společnosti [REDACTED] neboť dalším zadlužováním by logicky dále utrpěla investice, kterou [REDACTED] do [REDACTED] uskutečnil. Soud tedy má za prokázané, že nejde o pravý podpis [REDACTED]. Autorství padělaného podpisu nebylo zvláště prokazováno, protože je zřejmé, že předmětnou úvěrovou smlouvu předložil poškozenému [REDACTED] obžalovaný [REDACTED], přičemž nebylo zjištěno, že by na přípravě této smlouvy participovala jakákoli další osoba – s výjimkou advokáta, který měl smlouvu připravit (*to, zda ji skutečně připravil, nebylo možno ověřit vzhledem k tomu, že obžalovaný odepřel tohoto advokáta zprostit zákonné povinnosti mlčenlivosti podle zákona o advokacii*) a o němž soud rozhodně nemá důvod předpokládat, že by smlouvu opatroval jakýmikoliv podpisy, tím méně padělanými. Jak již ale bylo řečeno výše, autorství padělaného podpisu [REDACTED] není pro posouzení viny rozhodné – rozhodné je to, že smlouvu nechal připravit a poškozenému předložil obžalovaný [REDACTED], který již v době podpisu smlouvy věděl, že finanční prostředky, které [REDACTED] podle této smlouvy vyplatí, nebudou použity v souladu se sjednaným účelem úvěru, a zejména věděl, že nebudou následně poškozenému [REDACTED] vráceny.

99 Jestliže obhajoba namítala, že v řízení nebylo prokazováno, jaká byla majetková situace obžalovaného, pak je k tomu třeba uvést, že rozsah dokazování je determinován předmětem řízení. Jestliže řízení bylo vedeno o trestném činu spočívajícím v tom, že obžalovaný jako statutární orgán obchodní korporace uvedl poškozeného v omyl ohledně hospodářské kondice společnosti [REDACTED], pak je logické, že vyšetřování a následně i dokazování v hlavním líčení bylo zaměřeno primárně na prokazování majetkové situace této obchodní korporace a nikoli obžalovaného jako fyzické osoby. Mimo to je třeba doplnit, že tato námitka obhajoby ani není zcela přílehlavá, neboť důkazy osvětlující majetkové poměry obžalovaného jako fyzické osoby v nezanedbatelném rozsahu shromážděny byly a byly též jako listinné důkazy provedeny v hlavním líčení (*k tomu srov. na č.l. 588-589 zprávu Okresního soudu v Karlových Varech, na č.l. 592-594 rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 07. 2016, č.j. 41Cm 6/2016-76, na č.l. 595, 600, 618 pověření soudního exekutora, jimiž byl exekutor pověřen provedením exekuce vůči [REDACTED] jako povinnému, na č.l. 602-604 rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 14. 06. 2018, č.j. 41C 190/2017-58, jímž byla v právní věci žalobce [REDACTED] jako insolvenčního správce [REDACTED] a žalovaného [REDACTED] jako žalovaného uložena žalovanému povinnost zaplatit do majetkové podstaty dlužníka [REDACTED] (dříve [REDACTED] částku 79 616 Kč s příslušenství, na č.l. 608-609 žaloba, z níž se podává, že v roce 2013 si měl [REDACTED] půjčit od [REDACTED], nar. [REDACTED], částku cca 4,6 mil. Kč, na č.l. 615-616 rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 05. 09. 2016, č.j. 68C 2645/2016-12, jenž nabyl právní moci dnem 31. 01. 2019, jímž byla v právní věci žalobce [REDACTED] proti žalovanému [REDACTED] uložena žalovanému povinnost zaplatit částku 346 379,61 Kč s příslušenstvím a náklady řízení, na č.l. 619-624 výpis z Centrální evidence exekucí k osobě [REDACTED], z něhož je patrné, že obžalovaný byl v prodlení s plněním svých peněžitých závazků již v roce 2013, na č.l. 635 výpis z katastru nemovitostí, z něhož plyne, že obžalovaný nemá v ČR evidováno věcné právo k žádné nemovitosti, na č.l. 641-642 zpráva Úřadu práce ČR atd.)*

100 Jestliže obhajoba poukázala na skutečnost, že v době, kdy byly původní úvěrové smlouvy nahrazeny novými (tedy zhruba v červenci 2023), již obžalovaný [REDACTED] nebyl jednatelem a

nemohl za společnost [redacted] [redacted].) jednat, neboť mu funkce jednatele zanikla dnem 29. 05. 2023, pak je třeba konstatovat, že nejen z hlediska posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného, ale také z hlediska přičitatelnosti jeho právních úkonů společnosti [redacted]. je rozhodný okamžik, kdy byly sjednány ony původní (*následně zlikvidované a nahrazené*) úvěrové smlouvy. O tom, kdy k tomu došlo, svědčí nejen samotný text smluv, v nichž bylo datum uzavření původních smluv ponecháno beze změny, jak vypověděl pošk. [redacted], ale také datace plateb, které poškozený [redacted] na základě původních úvěrových smluv provedl – prvá úvěrová smlouva je datována dnem 31. 01. 2013, téhož dne poškozený provedl platbu 200 000 Kč (č.l. 75), následujícího dne platbu 200 000 Kč (č.l. 76) a – *protože 02. 02. 2013 a 03. 02. 2013 byl víkend a nebylo proto možno provádět bankovní transakce* – dne 04. 02. 2013 platbu 100 000 Kč (č.l. 77). Tato časová souvislost svědčí o tom, že prvá úvěrová smlouva nebyla uzavřena po datu 31. 01. 2013 – v té době obžalovaný [redacted] jednatelem byl a byl oprávněn společnost [redacted] samostatně zavazovat. Pokud jde o druhou úvěrovou smlouvu, pak i zde lze obdobným postupem dovodit, že nebyla uzavřena po datu 22. 04. 2013 – jednak je toto datum na smlouvě uvedeno (č.l. 103-106), jednak téhož dne poukázal poškozený [redacted] k na účet uvedený v této smlouvě částku 100 000 Kč (č.l. 78), tedy částku, na kterou úvěrová smlouva zněla. Opět platí, že v době, kdy byla tato druhá úvěrová smlouva sjednána, byl obžalovaný [redacted] jednatelem byl a byl oprávněn společnost [redacted] zavazovat. Tehdy již byl jednatelem také svědek [redacted], jeho spolupodpis byl však obligatorní pouze u právních úkonů s hodnotou nad 300 000 Kč, což nebyl případ této úvěrové smlouvy. Jestliže k nahrazení původních úvěrových smluv novými došlo v době po 29. 05. 2013, kdy obž. [redacted] přestal být jednatelem a pozbyl tak práva za společnost [redacted] jednat (čemuž nasvědčuje přinejmenším výpověď poškozeného [redacted], o níž soud nemá důvod pochybovat), nemění to nic na faktu, že tyto smlouvy byly původně sjednány ještě v době, kdy obžalovaný byl statutárním orgánem [redacted] a mohl tedy tuto společnost zavazovat.

101 Pokud jde o otázku zastavení listinných akcií [redacted] k zajištění pohledávky pošk. [redacted] z předmětných úvěrových smluv, je třeba uvést, že tento aspekt projednávaného skutku nehraje při zkoumání trestní odpovědnosti klíčovou roli – rozhodující není, jaký instrument k zajištění pohledávek byl zvolen. Rozhodující je to, že ke sjednání úvěrových smluv vůbec došlo za situace, kdy obžalovaný věděl, že společnost [redacted] nebude moci závazkům z úvěrové smlouvy dostát. Poškozený [redacted] vypověděl, že ujednání o zástavním právu k akciím bylo uvedeno přinejmenším již v původní verzi druhé úvěrové smlouvy, která – jak bylo již výše zdůvodněno – nebyla uzavřena později než dne 22. 04. 2013. Z této smlouvy (č.l. 103-106) se pak podává, že předmětem zástavy měly být 3 kusy kmenových listinných akcií [redacted] [redacted], označených pořadovými čísly 30 - 32. Na č.l. 251-252 se přitom nachází smlouva o zřízení zástavního práva k akciím v listinné podobě ze dne 28. 02. 2013 mezi [redacted] jako zástavním věřitelem a [redacted] jako zástavcem - předmětem zástavy bylo 12 kusů listinných akcií [redacted], série A, emise ze dne 24. 11. 2011, s pořadovými čísly 29-40. Jestliže z dalších listin víme, že k vrácení zastavených akcií obžalovanému došlo až v červenci 2013, pak je zřejmé, že pokud obžalovaný ke dni uzavření druhé úvěrové smlouvy dne 22. 04. 2013 dal pošk. [redacted] do zástavy 3 kusy akcií s pořadovými čísly 30-32, učinil tak v době, kdy tyto akcie (spolu s dalšími) měla v zástavě [redacted]. Obžalovaný tedy tyto akcie fyzicky nedržel a poškozenému odevzdal do zástavy jejich bezcenné duplikáty/kopie. (*V této souvislosti je však třeba dodat, že vzhledem k informacím o hospodářské situaci [redacted] později používající obchodní firmu [redacted], jak je soud čerpal ze zprávy likvidátora [redacted] na č.l. 578, je zřejmé, že pohledávka poškozeného [redacted] by patrně nebyla zajištěna o mnoho bezpečněji, pokud by poškozený [redacted] do zástavy obdržel právě listinné akcie společnosti [redacted]*)

- 102 Pokud obhajoba tvrdila, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný o neblahé hospodářské situaci [REDAKCE] v době jednání s [REDAKCE] věděl, pak soud tento názor nesdílí – bylo naopak prokázáno, že o skutečné hospodářské situaci této společnosti byl komplexně informován pouze obžalovaný [REDAKCE] a nikdo jiný. Účetnictví sice bylo vedeno, jestliže však sama účetní [REDAKCE] ve své výše citované písemné zprávě uvedla, že zjistila, že obžalovaný do účetnictví nechal zanášet padělané faktury (o kteréžto tendenci obžalovaného ostatně vypovídá – *byť ve vztahu ke společnosti [REDAKCE].s. – také popis skutku v rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 na č.l. 648-645*), jest otázkou, do jaké míry se lze při hodnocení majetkové situace společnosti o takové účetnictví opírat. Stejně tak investor [REDAKCE] poté, co kapitálově vstoupil do projektu [REDAKCE] [REDAKCE] shledal (jak o tom svědčí zpráva na č.l. 241-242), že informace vyplývající z účetních evidencí neskýtají věrný obraz skutečné hospodářské situace společnosti – přičemž současně vyhodnotil, že společnost je ve stavu insolvence. Faktickým vykonavatelem hospodářských aktivit společnosti – pokud se nějaké takové aktivity v rozhodném období skutečně odehrávaly - byl obžalovaný, neboť za společnost v rozhodném období nikdo jiný nejednal. Je tedy vyloučeno, aby o pravé hospodářské situaci společnosti nevěděl.
- 103 Pokud jde o otázku náhrady škody, obhajoba namítla promlčení nároku poškozeného [REDAKCE] na náhradu škody. Reakce soudu na tuto námitku je pak patrná z dále uvedeného odůvodnění adhezního výroku.
- 104 Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud z ustanovení § 38 a 39 tr. zákoníku. Vzal v úvahu zejména povahu a závažnost spáchaného trestného činu, způsob jeho provedení, dále poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života i možnosti jeho nápravy.
- 105 Pokud jde o **povahu a závažnost trestného činu** z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, soud konstatuje, že jde o čin vyššího stupně společenského škodlivosti, a to vzhledem ke lstivému a obmyslnému způsobu, jakým obžalovaný zneužil důvěřivosti poškozeného a jeho nezkušenost v otázkách práva a obchodních vztahů.
- 106 **Způsob provedení činu** se nikterak nevyvíká obvyklému způsobu spáchání trestné činnosti daného druhu. Soud nicméně zaznamenal a v neprospěch obžalovaného hodnotil, že obžalovaný zneužil důvěřivosti poškozeného a jeho nezkušenosti v otázkách práva a obchodních vztahů.
- 107 Pokud jde o **následek činu**, bylo třeba uzavřít, že v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného vznikl následek v podobě škody na majetku poškozeného [REDAKCE] ve výši nejméně 600 000 Kč.
- 108 **Okolnosti, za kterých byl čin spáchan**, nevykazují významná specifika a neměly zásadní vliv na úvahu soudu o druhu a výměře trestu.
- 109 K **osobě obžalovaného** bylo zjištěno, že v době spáchání nyní projednávaného skutku nebyl soudně trestán. Následně však soudně trestán byl, a to dokonce dvakrát. K prvému odsouzení v trestní věci Obvodního soudu pro Prahu 1 již nelze pro zákonné překážky přihlížet, druhé odsouzení následovalo v trestní věci Okresního soudu ve Svitavách, k němuž byl v nyní projednávané věci ukládán souhrnný trest.
- 110 **Míra zavinění obžalovaného** není dle zjištění soudu snižována působením žádné vnější okolnosti nezávislé na vůli obžalovaného.

- 111 **Pohnutka obžalovaného** byla zjištěna, neboť se chtěl spácháním trestného činu obohatit na úkor poškozeného [REDAKCE]. Tuto skutečnost soud toliko konstatuje, aniž by ji pokládal za přitěžující – zjištěný úmysl je znakem skutkové podstaty projednávaného trestného činu, opětovné přičítání této okolnosti k tíži obžalovanému by se protivilo ustanovení § 39 odst. 5 tr.z.
- 112 **Polehčující okolnosti** spočívají v tom, že obž. spáchal tr. čin poprvé (§ 41 písm. a) tr.z.) a vedl před spácháním tr. činu řádný život (§ 41 písm. p) tr.z.)
- 113 **Přitěžující okolnosti** spočívají v tom, že obž. spáchal trestný čin s rozmyslem – povaha a způsob spáchání projednávané trestné činnosti vylučují, že by se jednalo o nepřipravený či impulzivní delikt (§ 42 písm. a) tr.z.) Obžalovaný čin spáchal trestný čin ke škodě osoby vyššího věku – poškozený [REDAKCE] byl v době činu 62 let starý (§ 42 písm. h) tr.z.) Obžalovaný trestným činem způsobil vyšší škodu (§ 42 písm. k) tr.z.), neboť škoda 600 000 Kč násobně převyšuje hranici větší škody podle § 138 odst. 1 písm. c) tr.z. (*K tomu je třeba dodat, že v době činu představovala škoda 600 000 Kč podle zákona dokonce značnou škodu; se zřetelem k § 2 odst. 1 tr.z. je však třeba aplikovat ustanovení § 138 odst. 1 tr.z. ve znění novely provedené zákonem č. 333/2020 Sb., neboť je to pro obžalovaného příznivější.*) Současně obžalovaný projednávaným trestným činem získal vyšší prospěch (§ 42 písm. l) tr.z.)
- 114 **Doba, která v době rozhodnutí soudu uplynula od spáchání činu**, je již poměrně dlouhá, jedná se cca o 11 let. Tuto okolnost soud přičítel obžalovanému při úvaze o trestu ku prospěchu, protože delší časový odstup od spáchání činu obecně snižuje nutnost intenzivnější trestněprávní reakce na protiprávní jednání obžalovaného.
- 115 **Osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaného**, nakolik byly dokazováním v hlavním líčení zjištěny, lze shrnout tak, že obžalovaný je 54letý muž, který je rozveden, přiměřeně věku zdravý, je otcem jedné zletilé a studující dcery, na jejíž výživu přispívá částkou 4 000 Kč měsíčně, má příjem cca 40 tis. Kč měsíčně z podnikatelské činnosti, je nicméně na své majetkové poměry značně zadlužen, byl v minulosti dvakrát trestán, z čehož k jednomu odsouzení již nelze pro zákonné překážky přihlížet, a ve výkonu trestu odnětí svobody dosud nebyl.
- 116 **Dosavadní způsob života obžalovaného** není možné na podkladě provedeného dokazování podrobněji hodnotit, neboť poznatky k osobě obž. pozůstávají toliko z informací o jeho deliktní minulosti a dále z informací, které ke své osobě poskytl sám obžalovaný.
- 117 **Chování obžalovaného po činu** nevykazuje žádná zřetele hodná specifika, která by bylo třeba zohledňovat při úvaze o druhu a výměře trestu. Jedinou výjimku představuje e-mailová korespondence obžalovaného s poškozeným, která byla v hlavním líčení provedena k důkazu a z níž jednoznačně vyplývá (alespoň zpočátku) snaha obžalovaného uchlácholit poškozeného a oddálit tak okamžik, kdy se poškozený začne svých práv domáhat oficiální cestou.
- 118 **Snaha nahradit škodu** se u obžalovaného nijak neprojevila.
- 119 **Postoj obž. k trestnému činu v trestním řízení** lze shrnout tak, že v řízení nedošlo ke sjednání dohody o vině a trestu, k prohlášení viny podle § 206c tr.ř. ani k označení nesporných skutečností podle § 206d tr.ř. Tyto skutečnosti soud toliko konstatuje v zájmu dodržení zákonných náležitostí odůvodnění rozsudku, aniž by z toho vyvozoval jakékoliv negativní důsledky ve vztahu k obžalovanému, který má zákonné právo hájit se způsobem, jaký uzná za vhodný.
- 120 Veškeré shora uvedené okolnosti, které jsou podle zákona rozhodné pro úvahu soudu o druhu a výměře trestu, soud hodnotil a dospěl k závěru, že pokud jde o **druh a výměru trestu**, je v případě obžalovaného třeba ukládat trest odnětí svobody ve výměře sice ještě v dolní polovině

zákoně trestní sazby § 206 odst. 3 tr.z., ale nikoli blíže její spodní hranici. Se zřetelem k faktu, že souhrnný trest je ukládán za dva sbíhající se trestné činy, jimiž byla způsobena nezanedbatelná škoda, jakož i se zřetelem k dalším shora vylíčeným přitěžujícím okolnostem by soud nepokládal za přiměřené a spravedlivé vyměřit souhrnný trest blíže spodní hranici zákoně trestní sazby, tzn. pod 30 měsíců. Naproti tomu soud musel vzít v úvahu také polehčující okolnosti na straně obžalovaného, zejména pak jeho bezúhonnost v době spáchání činu, a na tomto podkladě shledal, že podle § 38 odst. 2 tr.z. není namístě ukládat trest odnětí svobody v ještě přísnější výměře.

121 Protože obžalovaný stanul před soudem pro trestnou činnost, u níž horní hranice trestní sazby nepřevyšuje pět let, bylo nutno respektovat omezení, která v případě ukládání trestu za trestnou činnost tohoto druhu vyplývají z **§ 55 odst. 2 tr.z.** Trest odnětí svobody proto nebylo možné ukládat v jeho nepodmíněné formě a soud tedy podle § 81 odst. 1 tr.z. povolil podmíněný odklad výkonu trestu.

122 Pokud jde o **zkušební dobu podmíněného odsouzení**, soud stanovil tuto zkušební dobu spíše delší, nestanovil však prozatím maximální zákonem připuštěnou zkušební dobu. Soud při stanovení délky zkušební doby musel respektovat omezení vyplývající z § 82 odst. 1 tr.z., podle něhož zkušební doba nesmí být kratší než trest odnětí svobody, jehož výkon je podmíněně odkládán. To v daném případě znamenalo, že zkušební doba musela být stanovena v rozmezí od 30 měsíců do 5 roků. Horní hranice tohoto rozpětí vyplývá z ustanovení § 82 odst. 1 tr.z. Soud tedy stanovil zkušební dobu v délce 40 měsíců, kterou pokládá za přiměřenou. Delší zkušební doby není prozatím třeba, kratší zkušební doba by neumožnila soudu po adekvátně dlouhou dobu sledovat chování obžalovaného a posoudit, zda podmíněné odsouzení v jeho případě plní svůj účel. Do této zkušební doby nicméně bude následně třeba započítat (za podmínek uvedených v § 82 odst. 5 tr.z.) již proběhlou zkušební dobu podmíněného odsouzení Okresního soudu ve Svitavách ve věci sp.zn. 3T 28/2022.

123 Pokud jde o případné alternativní tresty, soud jejich uložení zvažoval, nakonec je však po uvážení všech okolností a poměrů obžalovaného neukládal. Třebaže se obžalovaný projednávaným skutkem hleděl obohatit a bylo by tak obecně namístě ukládat peněžitý trest (§ 39 odst. 8 tr.z.), soud tímto způsobem nepostupoval a peněžitý trest neukládal, protože dospěl k závěru, že vzhledem k nepříznivé majetkové situaci obž. by byl peněžitý trest nedobytný (§ 68 odst. 6 tr.z.) Jiné alternativní tresty (obecně prospěšné práce, domácí vězení atd.) soud nepokládal za vhodné a přiměřené vzhledem k závažnosti projednávaného skutku a jeho následků pro poškozeného ██████████. Pokud jde o státním zástupcem navrhaný **trest zákazu činnosti**, soud jeho uložení rovněž zvažoval, nakonec však tento druh trestu neukládal, neboť to nepovažoval za nezbytné. V této souvislosti je totiž třeba vzít v úvahu také to, že podle § 46 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů, u obžalovaného právní mocí odsuzujícího rozsudku pro trestný čin podvodu vznikne překážka výkonu funkce v orgánech obchodních korporací (*tato překážka ostatně již v případě obžalovaného od 01. 02. 2023 existuje, neboť tehdy nabyl právní moci odsuzující rozsudek Okresního soudu ve Svitavách ve věci sp.zn. 3T 28/2022, který tuto překážku zakládá rovněž*). Omezení obžalovaného, pokud jde o možnost vykonávat funkce v orgánech obchodních korporací, je tedy sice s ohledem na způsob spáchání nyní projednávané trestné činnosti žádoucí (a v tom soud státnímu zástupci musí přisvědčit), toto omezení nicméně nastává ze zákona již právní mocí odsuzujícího rozsudku (se zřetelem k výše citovanému ustanovení zákona o obchodních korporacích) a není proto podle názoru soudu zapotřebí ukládat ještě trest zákazu téže činnosti.

124 Soud v projednávané věci musel podle § 43 odst. 2 tr.z. ukládat **souhrnný trest** ve vztahu k výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Svitavách ze dne 09. 09. 2022, č.j. 3T 28/2022-440, jenž nabyl právní moci dnem 01. 02. 2023 ve spojení s usnesením Krajského

soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice ze dne 01. 02. 2023, č.j. 14To 406/2022-472, protože nyní projednávaná trestná činnost obžalovaného [REDAKCE] byla spáchána předtím, než byl tento rozsudek vyhlášen. Jakkoli by jinak bylo namísto ukládat souhrnný trest k výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23. 07. 2015, sp.zn. 9T 21/2015, jenž nabyl právní moci dnem 26. 10. 2015 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2015, sp.zn. 6To 336/2015, musel soud vzít v úvahu i to, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 05. 05. 2020, č.j. 9T 21/2015-856, jež nabylo právní moci dnem 12. 05. 2020 a je založeno na č.l. 754-755 spisu, bylo podle § 83 odst. 1 tr.z. rozhodnuto o tom, že odsouzený [REDAKCE] se ve zkušební době tohoto podmíněného odsouzení osvědčil. To totiž znamená, že podle § 83 odst. 4 tr.z. se na něho hledí, jako by v uvedené věci nebyl odsouzen. Podle § 43 odst. 4 tr.z. proto soud k tomuto odsouzení obžalovaného nemohl přihlížet a ukládat k němu souhrnný trest. Souhrnný trest tak byl ukládán ve vztahu k dalšímu časově následujícímu rozsudku Okresního soudu ve Svitavách sp.zn. 3T 28/2022, ohledně něhož nejsou dány žádné zákonné překážky, které by v ukládání souhrnného trestu bránily.

125 Souhrnný trest musel být ukládán v rámci trestní sazby stanovené na trestný čin, který je ze všech sbíhajících se trestných činů nejpřísněji trestný. V nynější věci byl projednáván přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr.z., na který zákon stanoví trest odnětí svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitý trest. V trestní věci Okresního soudu ve Svitavách sp.zn. 3T 28/2022 byl obžalovaný odsouzen pro přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 tr.z., na který zákon stanoví trest odnětí svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitý trest. Je zjevné, že trestní sazby obou sbíhajících se trestných činů jsou zcela identické. V takovém případě je třeba vycházet z toho, že trestné činy jsou v jednotlivých hlavách zvláštní části trestního zákoníku řazeny podle své typové závažnosti od závažnějších k méně závažným. Jestliže je tedy (jako v nyní projednávané věci) na oba sbíhající se trestné činy stanoven stejný trest, pak „*nejpřísněji trestný*“ (ve smyslu § 43 odst. 1, 2 tr.z.) je ten trestný čin, jehož číselné označení je nižší. To v projednávané věci znamená, že souhrnný trest podle § 43 odst. 2 tr.z. musel být obžalovanému vyměřen v rámci trestní sazby stanovené na přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 tr.z.

126 Dalším důsledkem, vyplývajícím z povinnosti ukládat podle § 43 odst. 2 tr.z. souhrnný trest, byla povinnost neuložit mírnější trest, než jaký byl obžalovanému uložen ve výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu ve Svitavách sp.zn. 3T 28/2022. Tímto rozsudkem (ve znění změny vyplývající z rozhodnutí odvolacího soudu) byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody ve výměře jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou roků. Okresní soud ve Svitavách tedy ukládal trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 206 odst. 3 tr.z. Jak je z výrokové části nynějšího rozsudku zdejšího soudu patrné, zdejší soud ukládal obžalovanému [REDAKCE] trest odnětí svobody ve výměře 30 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání čtyř let, a souhrnný trest je tedy přísnější, než trest uložený Okresním soudem ve Svitavách. Omezení vyplývající z § 43 odst. 2 tr.z., pokud jde o přísnost trestu, tedy nalézací soud respektoval.

127 Podle § 82 odst. 3 tr.z. byla obžalovanému uložena **přiměřená povinnost**, aby během zkušební doby podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil. V případě trestné činnosti, již obžalovaný způsobil majetkovou škodu, je uložení této přiměřené povinnosti v zásadě obligatorní.

128 Pokud jde o **náhradu vzniklé škody**, soud uvažil takto:

129 Soud podle § 228 odst. 1 tr.ř. za použití § 3079 odst. 1 obč. zákoníku a § 135 odst. 2, § 194 odst. 6 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013,

obžalovanému uložil, aby poškozenému ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ nahradil škodu ve výši 600 000 Kč.

- 130 Vzhledem k době, kdy došlo k projednávanému jednání obžalovaného ■■■■■, musel soud nejprve identifikovat správnou hmotněprávní normu, podle níž bylo třeba nárok poškozeného ■■■■■ na náhradu škody posuzovat.
- 131 Podle § 3079 odst. 1 obč. zákoníku právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (tedy před 01. 01. 2014), se posuzuje podle dosavadních právních předpisů.
- 132 Vzhledem k tomu, že v nyní projednávané věci obžalovaný ■■■■■ čin spáchal před nabytím účinnosti nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., musel být nárok poškozeného ■■■■■ na náhradu škody posuzován podle dosavadních právních předpisů.
- 133 Protože ke vzniku škody mělo dojít v rámci sjednávání úvěrové smlouvy, musel být nárok na náhradu škody posuzován podle obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „*obch. z.*“) Důvodem je ustanovení § 261 odst. 3 písm. c) obch. z., podle něhož se závazkové vztahy vzniklé v souvislosti se smlouvou o úvěru řídí obchodním zákoníkem bez ohledu na to, zda účastníci smlouvy byli podnikatelé či nikoli. Jednalo se tedy o tzv. absolutní obchodní závazkový vztah.
- 134 Podle § 393 odst. 1 obch. z. u práv vzniklých z porušení povinnosti počíná promlčecí doba běžet dnem, kdy byla povinnost porušena, jestliže není pro promlčení některých těchto práv stanovena zvláštní úprava.
- 135 Podle § 397 obch. z. nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky.
- 136 Podle § 398 obch. z. práva na náhradu škody běží promlčecí doba ode dne, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě; končí však nejpozději uplynutím 10 let ode dne, kdy došlo k porušení povinnosti. S tím koresponduje také ustanovení § 408 odst. 1 obch. z.
- 137 K porušení právní povinnosti obžalovaného došlo v roce 2013, tedy v době, kdy s poškozeným uzavřel předmětné úvěrové smlouvy. Protože není dobře možné určit přesný okamžik, kdy se poškozený dozvěděl, že došlo k porušení právní povinnosti obžalovaného a tím ke vzniku škody, bylo třeba s ohledem na zásadu *in dubio pro reo* vycházet z toho, že tento okamžik nenastal později, než samo porušení právní povinnosti obžalovaného. (*Ve skutečnosti je ovšem zřejmé, že tento okamžik nastal až značně později, neboť poškozený zpočátku neměl ze svého pohledu důvod pochybovat o tom, zda úvěr bude splacen, a tento důvod zřejmě neměl až do okamžiku uplynutí sjednané doby splatnosti úvěru.*)
- 138 To by tedy znamenalo, že k promlčení práva na náhradu škody mohlo dojít po uplynutí čtyřleté promlčecí doby již v roce 2017, přičemž poškozený ■■■■■ se k trestnímu řízení připojil s nárokem na náhradu škody až na č.l. 100 spisu dne 26. 09. 2022, tedy po uplynutí takto stanovené promlčecí doby.
- 139 Vzněl-li však obžalovaný prostřednictvím obhájce v závěrečné řeči u hlavního líčení námitku promlčení, soud výkonu tohoto práva nepřiznal právní ochranu a k promlčení nepřihlédl, neboť by to bylo v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku (§ 265 obch. z.) Jestliže obžalovaný již v době uzavření úvěrových smluv uvedl poškozeného v omyl, předstíral, že úvěr

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.

bude včetně úroků včas splacen, následně poškozeného na jeho opakované naléhání ujist'oval, že zpoždění s úhradou dluhu je dáno nepříznivou souhrou okolností, následně si ještě vyžádal oddálení splatnosti úvěrů, to vše ve zřejmé snaze poškozeného uchlácholit a odradit jej od uplatnění práva u orgánu veřejné moci, na což poškozený přistoupil a po velmi dlouhou dobu své právo z ohledů na obžalovaného neuplatnil, pokládal by nalézací soud za nemravné a zásadám poctivého obchodního styku se protivící, pokud by nyní přihlédl k námitce promlčení a nepřiznal poškozenému právní ochranu alespoň tím, že mu přizná právo na náhradu škody vůči obžalovanému.

140 Podle § 135 odst. 2 obch. z. se pro jednatele společnosti s ručením omezeným použije obdobně ustanovení § 194 odst. 6 obch. z. Podle § 194 odst. 6 obch. z. členové představenstva, kteří odpovídají společnosti za škodu, ručí za závazky společnosti společně a nerozdílně, jestliže odpovědný člen představenstva škodu neuhradil a věřitelé nemohou dosáhnout uspokojení své pohledávky z majetku společnosti pro její platební neschopnost nebo z důvodu, že společnost zastavila platby.

141 Pokud obžalovaný s poškozeným [REDAKCE] jednal z titulu své funkce jednatele společnosti [REDAKCE], pak plnění ze smlouvy o úvěru by zásadně měla poskytnout tato společnost. Pokud však usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 10. 2013 (č.l. 155-157) byl zjištěn úpadek společnosti [REDAKCE] (dříve [REDAKCE] usnesením téhož soudu ze dne 07. 01. 2014 na č.l. 158 byl na majetek společnosti prohlášen konkurz a usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 05. 08. 2019 na č.l. 159-160 byla schválena konečná zpráva insolvenčního správce, podle níž k uspokojení věřitelů úpadce nezbylo ničeho, je zřejmé, že poškozený [REDAKCE] jako věřitel nemohl dosáhnout uspokojení své pohledávky z majetku společnosti [REDAKCE]. [REDAKCE] neboť ta téměř žádný majetek neměla, resp. její zjištěný nepatrný hmotný majetek nebylo možné použít k uspokojení věřitelů společnosti. Prvou podmínku vzniku ručení statutárního orgánu za závazky společnosti – tedy nemožnost věřitele dosáhnout uspokojení pohledávky z majetku společnosti – tedy nalézací soud pokládá za splněnou.

142 Obžalovaný současně porušením povinnosti jednatele počínat si s péčí řádného hospodáře způsobil společnosti škodu, za kterou podle § 135 odst. 2 ve spojení s § 194 odst. 5 obch. z. odpovídá. Porušení péče řádného hospodáře lze v tomto případě spatřovat v tom, že obžalovaný sjednal s poškozeným úvěrové smlouvy a zavázal tak společnost k plnění, k němuž tato společnost neměla adekvátní prostředky a ani nebyla naděje, že by je mohla získat – o tom ostatně výmluvně svědčí již samotný fakt, že krátce po sjednání úvěrových smluv s [REDAKCE] byl rozhodnutím insolvenčního soudu konstatován úpadek společnosti [REDAKCE].

143 Nalézací soud se zřetelem k výše citovaným ustanovením obchodního zákoníku shledal, že obžalovaný jako fyzická osoba je povinen poškozenému [REDAKCE] způsobenou škodu nahradit, neboť obžalovaný jako statutární orgán s.r.o. ručí za závazky společnosti [REDAKCE] ([REDAKCE] [REDAKCE] které vznikly v důsledku porušení jeho právní povinnosti počínat si s péčí řádného hospodáře.

144 Pokud jde o rozsah náhrady škody, nalézací soud tento rozsah omezil na částku 600 000 Kč, tedy na obnos, který poškozený prokazatelně zaslal na účty, s nimiž obžalovaný [REDAKCE] disponoval, přičemž tyto částky obžalovaný použil nezjištěným způsobem pro svou vlastní potřebu, nezaúčtoval je do účetnictví společnosti [REDAKCE]. a tyto nemohly být použity k úhradě závazků společnosti. V tomto rozsahu je podle názoru nalézacího soudu nárok poškozeného [REDAKCE] oprávněný a nepochybný do té míry, že je možné tento nárok přiznat adhezním výrokem podle § 228 odst. 1 tr.ř.. Žádal-li poškozený na náhradě škody více, pak byl co

do zbytku svého nároku na náhradu škody podle § 229 odst. 2 tr.ř. odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení. **Odvolání nemůže s úspěchem podat, kdo se práva odvolání vzdal.**

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice 31. ledna 2024

Mgr. Jan Sklenář, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Belzová.